

HRVATSKI SABOR
Odbor za europske poslove

Klasa: 022-03/20-03/41
Urbroj: 6521-31-20-01
Zagreb, 2. listopada 2020.

D.E.U. br. 20/009

**ODBOR ZA FINACIJE I
DRŽAVNI PRORAČUN**
Predsjednica Grozdana Perić

Poštovana predsjednice odbora,

Odbor za europske poslove na temelju članka 154. stavka 1. Poslovnika Hrvatskoga sabora prosljeđuje Odboru za financije i državni proračun stajalište o dokumentu Europske unije iz Radnog programa za razmatranje stajališta Republike Hrvatske za 2020. godinu:

**Stajalište Republike Hrvatske o
Prijedlogu direktive Vijeća o izmjeni Direktive 2011/16/EU o administrativnoj
suradnji u području oporezivanja
COM (2020) 314**

koje je Koordinacija za unutarnju i vanjsku politiku Vlade Republike Hrvatske usvojila Zaključkom: Klasa: 022-03/20-07/254, Urbroj: 50301-21/32-20-2 na sjednici održanoj 28. rujna 2020.

Predmetni Prijedlog direktive Europska komisija je dostavila Hrvatskom saboru 15. srpnja 2020., te je u tijeku njegovo donošenje u Vijeću Europske unije.

U skladu s člankom 154. stavkom 2. Poslovnika Hrvatskoga sabora, molim Vas da Odboru za europske poslove dostavite mišljenje o Stajalištu Republike Hrvatske najkasnije do 30. listopada 2020. godine.

S poštovanjem,

PREDSJEDNIK ODBORA
Domagoj Hajduković

U prilogu: - Stajalište Republike Hrvatske o COM (2020) 314
- COM (2020) 314

Na znanje: - INFODOK služba

PRIJEDLOG OKVIRNOG STAJALIŠTA RH

Naziv dokumenta (na hrvatskom i engleskom):

Prijedlog direktive Vijeća o izmjeni Direktive 2011/16/EU o administrativnoj suradnji u području oporezivanja

Concil Directive amending Directive 2011/16/EU on administrative cooperation in the field of taxation

Brojčana oznaka dokumenta: COM (2020) 314 final, 2020/0148 (CNS)

Nadležno TDU za izradu prijedloga stajališta (nositelj izrade stajališta) i ustrojstvena jedinica:

Nadležno tijelo državne uprave: Ministarstvo financija

Ustrojstvena jedinica: Porezna uprava

Nadležna radna skupina Vijeća EU:

Radna skupina za porezna pitanja (izravni porezi – DAC)

Osnovne sadržajne odredbe prijedloga EU:

Uvodno o sadržaju važeće Direktive o administrativnoj suradnji

Temeljni ciljevi Direktive 2011/16/EU o administrativnoj suradnji u području oporezivanja (dalje u tekstu: Direktiva 2011/16/EU) su sprječavanje poreznih prijevara i utaja te povećanje porezne transparentnosti. Direktiva 2011/16/EU o administrativnoj suradnji u području oporezivanja propisuje razmjenu informacija na zahtjev, spontanu razmjenu informacija, druge oblike administrativne suradnje (usporedni nadzori), automatsku razmjenu informacija o pet vrsta dohodaka (*dohodak od nesamostalnog rada, primitke članova upravnih odbora i upravnih vijeća, proizvode životnog osiguranja koji nisu obuhvaćeni drugim pravnim instrumentima, mirovine, vlasništvo nad nekretninama i dohodak od imovine i imovinskih prava*), automatsku razmjenu informacija o financijskim računima, automatsku razmjenu informacija o prethodnim poreznim mišljenjima s prekograničnim učinkom i prethodnim sporazumima o transfernim cijenama, automatsku razmjenu informacija o izvješćima po zemljama te pristup poreznih tijela informacijama o sprječavanju pranja novca.

U kontekstu projekta BEPS (*Base Erosion and Profit Shifting/smanjenje porezne osnovice i premještanje dobiti*) - mjera 12. OECD-a koja se odnosi na pravila o obveznom objavljivanju podataka - i globalne inicijative za povećanjem porezne transparentnosti te sprječavanje zlouporabe aranžmana kako bi se premještala porezna osnovica u jurisdikcije s nižom stopom oporezivanja ili primjene stope poreza 0%, dvostrukog odbitka troška ili dvostrukog neoporezivanja, donesena je peta izmjena Direktive 2011/16/EU (DAC6), kojom je propisana obvezna automatska razmjena informacija o potencijalno agresivnim aranžmanima poreznog planiranja koji obuhvaćaju više od jedne jurisdikcije. Otkrivanjem informacija o tim aranžmanima ostvarili bi se pozitivni rezultati glede pravovremenog poduzimanja mjera kod uočene agresivne porezne prakse. Dakle, proširen je opseg obvezne automatske razmjene informacija na potencijalno agresivne prekogranične porezne aranžmane koji se identificiraju kroz pet skupina prepoznatljivih obilježja koji ukazuju na potencijalni rizik od izbjegavanja

plaćanja poreza. Obveza izvješćivanja prvenstveno se određuje za posrednika, a ako posrednika nema ili se primjenjuje izuzeće, tada se obveza prenosi na relevantnog poreznog obveznika.

Prijedlog Direktive o izmjeni Direktive 2011/16/EU o administrativnoj suradnji u području oporezivanja (dalje u tekstu: DAC7) u najvećem dijelu odnosi se na proširenje predmetnog obuhvata važeće Direktive o administrativnoj suradnji odnosno na razmjenu informacija koje će prikupljati upravitelji platformi koji izvješćuju¹. Izvještajne digitalne platforme trebale bi izvještavati porezne administracije o sljedećim aktivnostima: 1) prodaji dobara, 2) uslugama prijevoza, 3) tzv. osobnim uslugama, 4) najmu nekretnina te 5) zajmovima u kontekstu „crowdfundinga“. Prijedlog DAC7 također obuhvaća i izmjenu postojećih odredbi Direktive o administrativnoj suradnji te predlaže niz izmjena koje se odnose na: područje razmjene informacija na zahtjev (definicija standarda „foreseeable relevance“, grupni zahtjevi za razmjenu), automatske razmjene informacija (proširenje razmjene na autorske naknade, obvezne razmjene najmanje 2 kategorije dohotka, te od 2024. najmanje 4 kategorije dohotka), administrativne suradnje (izmjene pojmova usporednih i zajedničkih nadzora te izmjena rokova u DAC1), korištenje informacija zaprimljenih razmjenu, uvođenje obveze evaluacije za DČ vezano za učinkovitost administrativne suradnje te izmjena odredbi vezano za obustavu razmjene podataka između DČ u slučaju kršenja odredbi o zaštiti podataka.

Cilj je obuhvatiti primitke koji se ostvaruju od obavljanja djelatnosti putem digitalnih platformi u više jurisdikcija u cilju sprječavanja izbjegavanja plaćanja poreza, te povećanja porezne transparentnosti. Nadalje, cilj je na temelju poboljšanja odredbi o administrativnoj suradnji povećati učinkovitost poreznih uprava te povećati poreznu sigurnost. Ovim prijedlogom se obvezuju upravitelji digitalnih platformi na dostavu informacija o prodavateljima dobara i pružateljima usluga koji svoje usluge i dobra plasiraju putem digitalnih platformi.

Razlozi za donošenje i pozadina dokumenta:

Predmetni zakonodavni prijedlog dio je paketa za pravedno i jednostavno oporezivanje. Radi važnosti administrativne suradnje u borbi protiv poreznih prijevара i utaja i izbjegavanja plaćanja poreza te podizanja porezne transparentnosti, provedena je od strane Europske komisije evaluacija Direktive o administrativnoj suradnji (2011/16/EU) koja je pokazala da je potrebno dodatno poboljšati odredbe koje propisuju sve instrumente administrativne suradnje. Među problematičnim elementima posebno se izdvaja pitanje standarda predvidive relevantnosti (*engl. foreseeable relevance*) i zahtjeva za skupinu poreznih obveznika, radi njihove nejasnoće. Također je zaključeno kako je u nekim nacionalnim sustavima potrebno osigurati pravnu osnovu za provedbu usporednih nadzora i dopuštanje nazočnosti službenika iz drugih DČ u prostorijama jedne od DČ te tijekom službenih upravnih radnji u DČ u kojoj se upravna radnja provodi. Osim postojećih pravila, potrebno je proširiti administrativnu suradnju na nova područja u uvjetima digitalizacije gospodarstva, kako bi porezne uprave bolje i učinkovitije ubirale poreze i išle u korak s novim digitalnim vremenom.

Status dokumenta:

¹ Upravitelj platforme koji izvješćuje podrazumijeva sljedeće: 1) upravitelja platforme koji je rezident u DČ, 2) upravitelja platforme koji je osnovan u skladu sa zakonima DČ, 3) upravitelja platforme čije je mjesto u uprave u DČ, 4) upravitelja platforme koji ima stalni poslovni nastan u DČ, 5) upravitelja platforme koji u DČ nije ispunio niti jedan uvjet u prethodno 4 navedene točke, ali olakšava obavljanje djelatnosti prodavateljima koji podliježu obvezi izvješćivanja ili olakšava iznajmljivanje nekretnina.

Glavna uprava za oporezivanje EK organizirala je 26. veljače 2020. sastanak IV. radne skupine (Radna skupina za izravne poreze) na kojem su države članice imale priliku raspravljati o mogućem prijedlogu za izmjenu Direktive o administrativnoj suradnji. Glavna tema sastanka bilo je izvješćivanje i razmjena informacija o dohotku ostvarenom uporabom digitalnih platformi.

Nakon evaluacije Direktive 2011/16/EU o administrativnoj suradnji u području oporezivanja koje je provela Europska komisija i nakon provedenog javnog savjetovanja i analize učinka, zaključeno je kako je nedostatno izvješćivanje u digitalnoj ekonomiji i kako je potrebno poboljšati postojeći okvir za administrativnu suradnju.

Kao rezultat navedenoga, 15. srpnja 2020. je objavljen Prijedlog Europske komisije o izmjeni Direktive o administrativnoj suradnji u području oporezivanja (DAC7).

Za vrijeme trenutnog njemačkog predsjedanja održan je jedan sastanak RS za porezna pitanja u srpnju i jedan u rujnu putem videokonferencije.

Stajalište RH – ključni elementi:

Republika Hrvatska podržava izmjenu Direktive 2011/16/EU o administrativnoj suradnji u području oporezivanja (DAC7). Podržavamo proširenje predmetnog obuhvata automatske razmjene informacija koje će prikupljati digitalne platforme u cilju učinkovitije borbe protiv izbjegavanja plaćanja poreza, podizanja porezne transparentnosti i učinkovitijeg rješavanja izazova koje nosi novo digitalno vrijeme. Mišljenja smo kako je predloženi tekst Prijedloga direktive potrebno raspraviti na tehničkoj razini Vijeća te osigurati preduvjete za što jasniju i precizniju implementaciju u nacionalne sustave DČ.

Uvodne izjave

Stav RH: Nemamo primjedbi na uvodne izjave Prijedloga izmjene Direktive 2011/16/EU.

Članak 5.a „Predvidiva relevantnost“. U članku se navodi definicija standarda predvidive relevantnosti koji se uzima u obzir prilikom slanja zahtjeva za informacijama prema drugoj državi. Informacije se smatraju predvidivo relevantnim, ako tijelo koje podnosi zahtjev smatra da su informacije koje traži od druge države relevantne za porezna pitanja jednog poreznog obveznika ili više njih. Nadalje, propisuje se da nadležno tijelo države koja podnosi zahtjev u svom zahtjevu dostavlja i popratne informacije, posebno o svrsi za koju traži informacije i osnova na temelju kojeg smatra da država koja prima zahtjev posjeduje te informacije.

Stav RH: U kontekstu razmjene informacija na zahtjev, uvođenje standarda predvidive relevantnosti smatra se nužnim i poštenim kako bi se smanjilo moguće neopravdano opterećenje poreznih uprava. Međutim, postavlja se pitanje dodane vrijednosti trenutno predložene definicije predvidive relevantnosti u okviru DAC7, a u odnosu na već postojeći OECD-ov standard u pogledu iscrpljenosti nacionalnih resursa, „ribolovnih ekspedicija“ i skupnih zahtjeva koji se primjenjuje između država koje surađuju u poreznim stvarima. Čini se da problem opravdanosti slanja zahtjeva za dobivanje informacija od druge države nije nepostojanje opće definicije predvidive relevantnosti, već detaljnije propisivanje što taj

standard predstavlja, odnosno njegova primjena u praksi. Navedeno mišljenje proizlazi iz dosadašnjih iskustava, jer se često između država traže dodatna pojašnjenja u zahtjevu. Smatramo da je potrebno dodatno razraditi ovaj članak kako bi ovaj standard bio što učinkovitiji u praksi. Kao što se više puta raspravljalo između država članica, najbolji bi pristup bio pripremiti detaljne smjernice s primjerima i objašnjenjima vezanima uz probleme koji se pojavljuju po zahtjevu.

Premda smatramo da je potreban daljnji tehnički rad na ovome članku, RH neće blokirati prijedlog ovoga članka i u slučaju da ne dođe do detaljnijeg propisivanja standarda predvidive relevantnosti u kontekstu posezanja za informacijama za koje se smatra da ih u svojim registrima i evidencijama ima druga nadležna država članica.

Članak 5.b „Skupni zahtjevi“. Članak se odnosi na skupne zahtjeve koji se odnose na skupinu poreznih obveznika koji se ne mogu pojedinačno identificirati, nego su opisani zajedničkim skupom obilježja. Zbog prirode zahtjeva, ne primjenjuje se standard predvidive relevantnosti, već tijelo koje podnosi zahtjev mora dostaviti: a) sveobuhvatni opis zajedničkih obilježja skupine i b) objašnjenje primjenjivog prava, činjenica i okolnosti na kojima se temelji zahtjev.

Stav RH: Smatramo kako je uvođenje nove vrste zahtjeva za specifičnu situaciju kada je umjesto pojedinog poreznog obveznika fokus na grupi poreznih obveznika koji nisu pojedinačno identificirani, ali sa sličnim karakteristikama i s jasnom poreznom relevantnošću, važan alat kako bi se pojednostavio postupak dobivanja informacija i razmjena između DČ. Međutim, mišljenja smo kako bi tehnička rasprava između DČ u kontekstu provedbe ovoga članka u praksi bila iznimno korisna. Očekujemo prvi kompromisni tekst te je moguće da će ovaj članak biti dodatno doraden u cilju rasprave na videokonferenciji koja bi se trebala održati u listopadu 2020.

Članak 8. stavak 1. „Područje primjene i uvjeti obvezne automatske razmjene informacija“. Članak propisuje kategorije dohotka koje podliježu automatskoj razmjeni informacija među DČ. Dodaju se tantijemi kao nova kategorija primitaka (dohotka) koja podliježe razmjeni. DČ se obvezuju na razmjenu dostupnih informacija, ali barem za dva oporeziva razdoblja za 2 kategorije do 2024. i za barem 4 kategorije dohotka u pogledu oporezivih razdoblja do 2024. Za oporeziva razdoblja koja počinju 1. siječnja 2023., priopćavanje informacija uključuje porezni identifikacijski broj države članice rezidentnosti.

Stav RH: Budući da se pomiče rok za dostavu informacija o dostupnim dohocima, umjesto 30. lipnja tekuće godine za prethodnu kalendarsku godinu, na 30. rujna, mišljenja smo da nije potrebno pomicati rok za tri mjeseca. Što se tiče propisivanja obvezne dostave poreznog identifikacijskog broja, predlažemo da se u članku 8. stavku 1. doda rečenica kojom se pojašnjava da se informacije mogu dostaviti i u slučaju da porezni identifikacijski broj nije dostupan, radi preciznijeg postupanja u praksi.

Članak 8.a stavak 10. „Predmetni obuhvat i uvjeti automatske razmjene informacija o prethodnim prekograničnim mišljenjima i prethodnim sporazumima o transfernim

cijenama“. Članak propisuje kako nije potrebno primijeniti standard predvidive relevantnosti ako je zahtjev za informacije poslan nakon razmijenjenog poreznog mišljenja s prekograničnim učinkom ili prethodnog sporazuma o transfernim cijenama.

Stav RH: Na članak 8.a stavak 10. nemamo primjedbi.

Članak 8.ac „Područje primjene i uvjeti obvezne automatske razmjene informacija koje dostavljaju upravitelji platformi“. Umeće se novi članak koji propisuje područje primjene i uvjete obvezne automatske razmjene informacija koje dostavljaju upravitelji digitalnih platformi prema nadležnim tijelima. Detaljna pravila propisana su u Prilogu V. Kao prvi korak, propisana je obveza upravitelja platforme koji izvješćuje da prikuplja i provjerava informacije u skladu s postupcima dubinske analize. Upravitelji platformi dostavljaju informacije o osobama koje se bave sljedećim djelatnostima: a) prodaja dobara, b) pružanje osobnih usluga, c) prijevoznike usluge, d) najam nekretnina i e) ulaganje i posuđivanje u kontekstu grupnog financiranja. U konačnici, nadležna tijela dostavljaju relevantne informacije DČ u kojoj je prodavatelj/pružatelj usluga rezident.

Stav RH: Podržavamo širi obuhvat glede obveza izvještavanja digitalnih platformi kako je propisano člankom 8.ac u odnosu na obuhvat propisan OECD-ovim modelom izvješćivanja koji se odnosi samo na a) pružanje osobnih usluga uključujući provizije od usluga prijevoza i dostave, te b) najam nekretnina, s tim da se isključuju subjekti koji iznajmljuju više od 2000 nekretnina. Prodaja dobara je isključena u OECD-ovom modelu izvješćivanja za digitalne platforme.

Članak 11. stavci 1. i 2. „Nazočnost u službenim prostorijama i sudjelovanje u službenim ili upravnim radnjama“. Stavkom 1. ovoga članka uvodi se obveza nadležnog tijela koje prima zahtjev da odgovori na zahtjev za nazočnost službenika druge DČ tijekom službenih ili upravnih radnji. Rok za dostavu suglasnosti ili obrazloženja o odbijanju zahtjeva je 30 dana. Na temelju izmijenjenog stavka 2. omogućuje se obavljanje razgovora s osobama i pregled evidencije bez ograničenja iz nacionalnog zakona DČ koja prima zahtjev. Kako bi se uključili novi načini komunikacije, dodana je i mogućnost sudjelovanja u službenim i upravnim radnjama uporabom elektroničkih komunikacijskih sredstava.

Stav RH: Nemamo primjedbi na izmjenu članka 11.

Članak 12. stavak 3. „Usporedni nadzori“. Članak 12. stavak 3. je izmijenjen kako bi se predvidio rok od 30 dana unutar kojeg tijela koja primaju zahtjev moraju odgovoriti na prijedlog za usporedni nadzor.

Stav RH: Nemamo primjedbi na izmjenu članka 12. stavak 3.

Članak 12.a „Zajednički nadzori“. Dodaje se novi Odjeljak II.a radi jasnog pravnog okvira za obavljanje zajedničkih nadzora između dvije ili više DČ., te članak 12.a pod nazivom „Zajedničkog nadzora“, u čijem se stavku 1. propisuje definicija zajedničkih nadzora.

Nadležna tijela uključenih DČ ispituju, na prethodno dogovoreni i koordinirani način, predmet povezan s jednom osobom od zajedničkog ili komplementarnog interesa ili više njih.

U članku 12.a stavku 2. propisuje se rok od 30 dana za odgovor na primljeni zahtjev za zajednički nadzor, a u stavku 3., popis razloga za odbijanje zahtjeva.

Članak 12.a stavak 4. odnosi se na situaciju kada osoba (fizička, pravna, udruženje osoba, te subjekt koji posjeduje imovinu ili njome upravlja, neovisno o tome ima li pravnu osobnost ili ne), zatraži od nadležnog tijela dvije DČ da provedu zajednički nadzor. Tijela koja primaju zahtjev moraju na njega odgovoriti u roku 30 dana.

U članku 12.a stavku 5. objašnjeno je da se u kontekstu zajedničkog nadzora ne bi trebala odbiti razmjena informacija povezanih s trgovinskim, industrijskim ili poslovnim tajnama i sl., ali da nadležna tijela moraju čuvati tajnost takvih razmijenjenih informacija i ne otkrivati ih trećim osobama.

U članku 12.a stavku 6., propisano je da se zajednički nadzor odvija po pravilima DČ u kojoj se on provodi.

U članku 12.a stavku 7. propisana je obveza nadležnih tijela DČ sudionica da postignu suglasnost o činjenicama i okolnostima predmeta te se od nadležnih tijela DČ traži da pokušaju postići dogovor o stavu glede poreznih pitanja koja se odnose na osobu nad kojom se provodi nadzor a. Zaključci zajedničkog nadzora trebaju biti sadržani u završnom izvješću. Završno izvješće bi trebalo imati jednaku pravnu snagu kao i nacionalni instrumenti koji su rezultirali po završetku nadzora u DČ sudionicama tog zajedničkog nadzora. U članku 12.a stavku 8. propisano je da u svrhu provedbe završnog izvješća DČ zakonom predviđaju mogućnost izvršavanja odgovarajuće prilagodbe.

U članku 12.a stavku 9. propisuje se rok od 30 dana za dostavu rezultata zajedničkog nadzora.

U članku 12.a stavku 10. propisuje se da se o jezičnom režimu zajedničkog nadzora dogovaraju nadležna tijela koja su sudjelovala u zajedničkom nadzoru

Stav RH: Članak 12.a - U načelu nemamo većih primjedbi na navedeni članak, ali smatramo da je oko ovoga članka potrebno provesti detaljniju tehničku raspravu. Naše primjedbe se odnose na stavke 4. i 8. Budući da je Direktiva o administrativnoj suradnji pravni okvir kojim se uređuje razmjena informacija i drugi oblici administrativne suradnje između nadležnih tijela DČ, predlažemo brisanje stavka 4. kako bi mogućnost pokretanja zajedničkih nadzora revizija imala samo nadležna tijela DČ. Ako DČ ne postignu zajedničko stajalište o rezultatima nadzora, tada bi u stavku 8. trebalo jasnije propisati postupak dogovaranja oko završnog izvješća.

Članak 14. „Povratna informacija“. Propisuje se obveza dostave povratne informacije od strane nadležnog tijela, koje je primilo informacije, prema nadležnom tijelu koje je dostavilo informacije, u što kraćem roku, a najkasnije nakon 30 dana nakon što je poznat ishod uporabe zatraženih informacija.

Stav RH: U cilju smanjivanja administrativnog opterećenja, mišljenja smo da se povratne informacije trebaju dostavljati samo u slučaju da to zahtijeva nadležno tijelo koje te informacije dostavlja, te da takvo postupanje treba biti propisano u članku 14. stavku 1.

Članak 16. stavak 1. „Uporaba razmijenjenih informacija“. Članak se mijenja kako bi se pojasnilo da se razmijenjene informacije na temelju Direktive 2011/16/EU o administrativnoj suradnji u području poreza mogu upotrebljavati za utvrđivanje, procjenu i naplatu PDV-a i drugih neizravnih poreza.

Stav RH: Na članak 16. stavak 1. nemamo primjedbi.

Članak 23. stavka 2. „Obvezno priopćavanje rezultata evaluacije“. Članak se mijenja kako bi se stvorila obveza DČ da ispituju i ocjenjuju, u svojoj jurisdikciji, djelotvornost administrativne suradnje u okviru Direktive o administrativnoj suradnji te da svake godine Komisiji dostavljaju rezultate svoje evaluacije.

Stav RH: Smatramo kako je odredbe članka 23. stavka 2. potrebno dodatno pojasniti kako bi DČ bile u mogućnosti provesti evaluaciju prema jasnim kriterijima.

Članak 25. „Zaštita podataka“. Omogućuje se DČ da ublaže rizike povrede podataka u kontekstu razmjene informacija. U slučaju povrede osobnih podataka, DČ mogu tražiti od Komisije da obustavi razmjene podataka s DČ u kojima je došlo do povrede. Komisija obavlja postupak razmjene informacija kada nadležna tijela zatraže od Komisije da ponovno omogući razmjene informacija u skladu s Direktivom o administrativnoj suradnji u području oporezivanja u DČ u kojoj je povreda nastala.

Stav RH: Podržavamo dodatno propisivanje zajedničkih procedura koje trebaju uslijediti u slučaju povrede podataka. Smatramo kako je potrebno dodatno raspraviti ovaj članak u kontekstu GDPR-a.

Prilog V. „Pravila izvješćivanja za upravitelje platformi“. Prilog V. sastavni je dio DAC7 i njime se propisuju pravila izvješćivanja i dubinske analize za upravitelje platformi koji izvješćuju kako bi se omogućila automatska razmjena informacija iz članka 8.ac.

Odjeljak I. „Pojmovi“. U ovom odjeljku propisani su sljedeći pojmovi: „Platforma“, „Upravitelj platforme“, „Upravitelj platforme koji izvješćuje“, „Predmetna djelatnost“, „Naknada“, „Osobna usluga“, „Prodavatelj“, „Aktivni prodavatelj“, „Prodavatelj o kojem se izvješćuje“, „Isključeni prodavatelj“, „Pravna osoba“, „Državno tijelo“, „PIB“, „PDV broj“, „Primarna adresa“, „Izvjestajno razdoblje“, „Oglašena nekretnina“, „Identifikacijska oznaka financijskog računa“.

Odjeljak II. „Postupci dubinske analize“. U ovom odjeljku se propisuju identifikacijski podaci koje je potrebno prikupiti o prodavatelju koji je fizička osoba, postupci provjere informacija o prodavatelju koji provodi upravitelj platforme, utvrđivanje države rezidentnosti prodavatelja, prikupljanje informacija o nekretnini, rokovi i valjanost postupaka dubinske analize, postupci dubinske analize koje obavljaju treće osobe.

Odjeljak III. „Zahtjevi za izvješćivanje“. U ovom odjeljku propisuje se rok dostave informacija od strane upravitelja platformi koji izvješćuje, a to je 31. siječnja godine koja

slijedi nakon kalendarske godine u kojoj je prodavatelj utvrđen kao prodavatelj o kojem se izvješćuje. Propisuje se obveza dostave propisanih informacija nadležnom tijelu u kojem je upravitelj platforme registriran. Informacije se odnose na upravitelja platforme, posebno propisani set za prodavatelje koji obavlja određenu djelatnost, osim iznajmljivanja nekretnina, te poseban set informacija za prodavatelje koji se bavi iznajmljivanjem nekretnina.

Odjeljak IV. „Djelotvorna provedba“. Propisuje se pravila za izvršenje zahtjeva prikupljanja i provjere kod postupaka dubinske analize iz Odjeljka II. Pravila za izvršenje zahtjeva obvezuju upravitelja platforme na zatvaranje prodavateljevog računa i nemogućnost nove registracije u razdoblju šest mjeseci te mu ne isplaćuje naknadu, ako prodavatelj ne dostavi tražene informacije. Upravitelji platformi dužni su voditi evidencije o postupcima dubinske analize najmanje 5 godina, a najviše 7 godina nakon isteka izvještajnog razdoblja na koje se odnosi.

U ovom odjeljku se propisuju i administrativni postupci za odabir jedne DČ u kojoj će se podnositi izvješće. Ako upravitelj platformi koji izvješćuje tu obvezu treba ispuniti u više DČ, on bira jednu od tih DČ. To mogu biti sljedeće DČ: 1) DČ u kojoj je upravitelj platforme rezident, 2) DČ u kojoj je upravitelj platforme osnovan u skladu sa zakonima te DČ, 3) DČ u kojoj se nalazi mjesto uprave upravitelja platforme, 4) DČ u kojoj upravitelj platforme ima stalni poslovni nastan, 5) DČ u kojoj upravitelj platforme nije ispunio niti jedan uvjet u prethodno 4 navedene točke, ali olakšava obavljanje djelatnosti prodavateljima koji podliježu obvezi izvješćivanja ili olakšava iznajmljivanje nekretnina. Također se propisuje i administrativni postupak za jedinstvenu registraciju upravitelja platforme koji izvješćuje. Za upravitelje platformi koji izvješćuju, a koji nisu porezni rezidenti, nisu osnovani ili nemaju upravu u DČ, a nemaju niti poslovni nastan u DČ, ali olakšavaju obavljanje predmetne djelatnosti prodavateljima o kojima se izvješćuje ili iznajmljivanje nekretnina, mogu se registrirati u bilo kojoj DČ prije nego što počnu obavljati djelatnost. Ako su ti upravitelji platformi već identificirani u svrhe PDV-a u EU u okviru posebnog programa PDV direktive, tada se registriraju samo u tim DČ.

Stav RH: U načelu podržavamo Prilog V., te ponavljamo kako očekujemo kompromisni tekst kojeg će DE PRES predstaviti na sljedećoj videokonferenciji, budući da su DČ, uključujući i RH, poslale pisane komentare na članke prijedloga DAC7.

Što se tiče Odjeljka I.A. točke 2., predlažemo da se upraviteljem platformi osim subjekata mogu smatrati i fizičke osobe jer smo mišljenja kako se može dogoditi situacija da i fizičke osobe organiziraju platformu u smislu prijedloga DAC7.

U Odjeljku I.C. iza točke 5. koja propisuje definiciju „primarne adrese“, predlažemo razmotriti dodavanje nove točke koja propisuje „drugu adresu“, a to je adresa koja se koristi za obavljanje odgovarajuće djelatnosti. Mišljenja smo da se osim definicije „Identifikacijske oznake financijskog računa“, treba raspraviti i o dodavanju definicije „financijskog računa ili drugog računa“ (primjerice virtualnog novca, a obzirom na postojanje raznih vrsta i mogućnosti plaćanja, *bitcoin*, *paypal* itd).

U Odjeljku II.B. točka 1., smatramo potrebnim razmotriti dodavanje definicije „druge adrese“. Iza točaka 3. i 4. koje propisuju obvezu dostave sljedećih podataka: naziv poreznog obveznika, primarna adresa, porezni identifikacijski broj prodavatelja, PDV broj prodavatelja, matični broj poduzeća, uvjeti kada se porezni identifikacijski broj ili matični broj poduzeća ne mora prikupljati, predložimo dodavanje novoga stavka 5. Taj novi stavak 5. propisivao bi obvezu upraviteljima platformi da neovisno o stavcima 3. i 4. navedu da su prikupili podatke putem izravne potvrde identiteta i rezidentnosti prodavatelja putem usluge identifikacije koju je DČ ili EU stavila na raspolaganje ili da država ne izdaje PDV ili ID brojeve.

Sporna/otvorena pitanja za RH:

U ovom trenutku nemamo otvorenih pitanja. Očekuje se prvi kompromisni tekst s poboljšanim tehničkim odredbama u cilju učinkovitije implementacije u domaće zakonodavstvo. RH se slaže kako je potrebno razjasniti određene definicije i predmetni obuhvat prijedloga DAC7. Primjerice, definicije skupnog financiranja (*crowdfundinga*), prodaje rabljenih dobara, zarada putem društvenih medija.

Stajališta DČ, EK i Predsjedništva EU:

DČ su razmijenile mišljenje o DAC7, a koji se u najvećem dijelu odnosi na razmjenu informacija koje će prikupljati izvještajne digitalne platforme. Vezano uz djelokrug Prijedloga DAC7 veliki broj DČ se složio s prijedlogom EK o uključivanju dobara (AT, ES, HU, MR, HR, FR, LV, CZ, IT, LT, EL, EE, SE i IE, koja predlaže prag izuzeća od 10.000 eura). Manji broj DČ (DK, NL, SI, SK) je podržao uži djelokrug Prijedloga DAC7 koji bi bio usuglašen s OECD-om i obuhvaćao bi samo usluge. EK smatra kako je djelokrug stvar političkog izbora te procjene isplativosti. Stavovi DČ se razlikuju i u pogledu izuzeća za rabljena dobra u vezi čega je istaknuto da digitalne platforme neće biti u mogućnosti identificirati rabljena dobra. Određene DČ (AT, DK, HU, EL, SK, EE) nisu podržale primjenu izuzeća za rabljena dobra. Istaknuta je problematika definiranja platformi za skupno financiranje uz što je EK istaknula da će biti moguće preuzeti definiciju iz Uredbe Europskog parlamenta i Vijeća o europskim pružateljima usluga skupnog financiranja za poduzeća. Dodatne rasprave bit će potrebne u pogledu društvenih medija i *streaming platformi* s obzirom da se, prema mišljenju EK, *streaming platforme* poput YouTube kanala i Twicha kvalificiraju kao platforme, dok neke DČ (ES, IE, LU, SI, NL, SE, FR, IT) smatraju da takve platforme treba izuzeti iz djelokruga. U dijelu rasprave o standardu predvidive relevantnosti određene DČ (SI, FR, PT) su istaknule da je to korak natrag u suradnji DČ, dok su neke DČ (AT, ES, FI) podržale predložene izmjene. Vezano uz predloženi rok od 30 dana za dovršetak nadzora DČ (FR, EL, LV, SK) su zatražile duži rok. Neslaganje DČ (ES, FR, LV, SE, CZ, SK) je istaknuto u pogledu mogućnosti prema kojoj porezni obveznik može zatražiti nadzor. Dvije DČ (NL, SE) su naglasile da je za implementaciju prijedloga DAC7 potrebno više vremena.

Sljedeći sastanak će se održati u listopadu 2020.

Sporna/otvorena pitanja za DČ, EK i Predsjedništvo EU:

Na neformalnoj videokonferenciji održanoj 3. rujna 2020., provedena je prva rasprava o tekstu prijedloga DAC7 kojeg je Europska komisija predstavila. Za sada, DČ nisu iznijele sporna pitanja već samo određene komentare na članke. Prema prvoj raspravi može se zaključiti da velika većina DČ podržava prijedlog DAC7. Nakon tih komentara, EK će u suradnji s DE PRES-om predstaviti prvi kompromisni tekst. Izgledno je da će se rasprava fokusirati na predmetni obuhvat DAC7, odnosno širi pristup kojeg predlaže EK, i uži, kako ga predlaže OECD odnosno tzv. OECD Model (*Model Rules for Reporting by Platform Operators with respect to Sellers in the Sharing and Gig Economy*).

Stav RH o spornim/otvorenim pitanjima DČ, EK i Predsjedništva EU:

Smatramo da su svi komentari na pitanja predvidive relevantnosti, procedura oko zajedničkog nadzora, definicije skupnog financiranja, rabljenih dobara, društvenih medija i pitanja zaštite podataka dobra podloga za potrebe sljedeće tehničke rasprave u cilju postizanja dogovora oko teksta DAC7.

EK je dala određena pojašnjenja tijekom sastanka 3. rujna 2020. Kada su u pitanju društveni mediji, pojasnila je da nije jednostavno propisati definiciju koja bi obuhvatila sve buduće platforme obzirom da se radi o brzo razvijajućem tržištu. Kada su u pitanju *influenceri*, YouTube i slični kanali, navela je kako je svaki klik na stranicu moguće interpretirati kao zahtjev od strane korisnika. Isto tako, broj sljedbenika je kriterij za kompanije kada određuju visinu naknade koju isplaćuju imateljima navedenih kanala. Kada je u pitanju prodaja dobara važno je utvrditi svrhu koju ona ima za izravno oporezivanje. Razlika od PDV-a je u tome što PDV ne uključuje automatsku razmjenu informacija već samo prikupljanje podataka. EK je napomenula da je Uredba Europskog parlamenta i Vijeća o europskim pružateljima usluga skupnog financiranja za poduzeća usvojena te da će se definicija preuzeti u Prijedlog direktive. Navela je da će se dodatno razmotriti i mogućnost revidirane definicije skupnog financiranja. Istaknula je da je potrebno uključiti u definiciju tko je prodavatelj, tko je pružatelj usluge te koje informacije treba izvijestiti. Naglasila je da su konzultacije s Europskim nadzornikom obvezan korak te da su one izvršene i da je dobiveno pozitivno preliminarno mišljenje. Istaknula je da prodaja dobara koja ne uključuje *de minimis* odredbu ne bi bila suprotna propisima o zaštiti podataka.

Postojeće zakonodavstvo RH i potreba njegove izmjene slijedom usvajanja dokumenta:

Odredbe Direktive o automatskoj razmjeni informacija u području poreza 2011/16/EU implementirane su u Zakon o administrativnoj suradnji u području poreza (NN 115/16, 130/17, 106/18 i 121/19) i Pravilnik o administrativnoj suradnji u području poreza (NN 18/17, 1/19, 1/20). Možebitne izmjene odredbi Direktive 2011/16/EU bit će implementirane u navedene propise.

Utjecaj provedbe dokumenta na proračun RH:

Provedba predmetnog dokumenta nema utjecaj na proračun RH.

Bruxelles, 15.7.2020.
COM(2020) 314 final

2020/0148 (CNS)

Prijedlog

DIREKTIVE VIJEĆA

o izmjeni Direktive 2011/16/EU o administrativnoj suradnji u području oporezivanja

{SEC(2020) 271 final} - {SWD(2020) 129 final} - {SWD(2020) 130 final} -
{SWD(2020) 131 final}

OBRAZLOŽENJE

1. KONTEKST PRIJEDLOGA

• Razlozi i ciljevi prijedloga

Pravedno oporezivanje jedno je od glavnih temelja europskog socijalnog tržišnog gospodarstva i nalazi se među glavnim stupovima Komisijine opredijeljenosti za *gospodarstvo u interesu građana*¹. Pravednim oporezivanjem promiču se socijalna pravda i jednaki uvjeti u EU-u. Pravedni porezni sustav trebao bi se temeljiti na poreznim pravilima kojima se osigurava da svatko plaća svoj dio, istodobno olakšavajući poreznim obveznicima, poduzećima ili građanima njihovo poštovanje. Pravedno i učinkovito oporezivanje od ključne je važnosti za zaštitu prihoda dostatnih za javna ulaganja u ljude i infrastrukturu te za stvaranje poslovnog okruženja na jedinstvenom tržištu u kojem uspijevaju inovativna poduzeća.

Zbog pandemije bolesti COVID-19 još je hitnije zaštititi javne financije i ograničiti njezine socioekonomske posljedice. Državama članicama bit će potrebni prikladni porezni prihodi za financiranje znatnih nastojanja da se ograniči negativni utjecaj mjera protiv pandemije bolesti COVID-19 na gospodarstvo, a istodobno će trebati osigurati da najranjivije skupine ne snose teret prikupljanja tih prihoda. Osiguravanje pravednog oporezivanja sprječavanjem izbjegavanja plaćanja poreza i utaje poreza sada je važnije nego ikad. U tom kontekstu, jačanje administrativne suradnje i razmjene informacija od ključne je važnosti u borbi protiv izbjegavanja plaćanja poreza i utaje poreza u Uniji. Kako je istaknuto u Komunikaciji Komisije „Europa na djelu: oporavak i priprema za sljedeću generaciju”², kako bi se osiguralo da solidarnost i pravednost budu temelj oporavka, Komisija će intenzivirati borbu protiv poreznih prijevara i drugih nepoštenih praksi. To će pomoći državama članicama da prikupe porezne prihode koji su im potrebni za odgovor na najvažnije izazove trenutačne krize.

Ovaj zakonodavni prijedlog dio je paketa za pravedno i jednostavno oporezivanje kojim se podupire oporavak EU-a, koji uključuje Komunikaciju o Akcijskom planu u kojem će se predstaviti niz budućih inicijativa za pravedno i jednostavno oporezivanje za podupiranje strategije oporavka³ i Komunikaciju Komisije o dobrom poreznom upravljanju u EU-u i izvan njega⁴, u kojoj će se preispitati ostvareni napredak u pogledu jačanja dobrog poreznog upravljanja u EU-u i izvan njega i predložiti područja koja je potrebno poboljšati.

EU je tijekom proteklih godina usmjerio napore na suzbijanje poreznih prijevara, utaje poreza i izbjegavanja plaćanja poreza te na poticanje transparentnosti. Iako su uvedena znatna poboljšanja, posebno u području razmjene informacija⁵, evaluacijom primjene Direktive Vijeća 2011/16/EU od 15. veljače 2011. o administrativnoj suradnji u području oporezivanja⁶ utvrđeno je da treba dodatno poboljšati postojeće odredbe koje se odnose na sve oblike razmjene informacija i administrativne suradnje. Među problematičnim elementima okvira

¹ Europska komisija, Političke smjernice za sljedeću Europsku komisiju 2019. – 2024., Ambicioznija Unija, https://ec.europa.eu/info/sites/info/files/political-guidelines-next-commission_hr.pdf.

² COM(2020) 456 final.

³ COM(2020) 312 final.

⁴ COM(2020) 313 final.

⁵ Europska komisija, Radni dokument službi Komisije, Evaluacija Direktive Vijeća 2011/16/EU o administrativnoj suradnji u području oporezivanja i stavljanju izvan snage Direktive 77/799/EEZ, SWD(2019) 328 final.

⁶ Direktiva Vijeća 2011/16/EU o administrativnoj suradnji u području oporezivanja i stavljanju izvan snage Direktive 77/799/EEZ (SL L 64, 11.3.2011., str. 1.).

posebno su se javila pitanja predvidive relevantnosti i zahtjeva za informacije za skupinu poreznih obveznika, zbog njihove nejasnoće.

Evaluacijom je utvrđeno i da u nekim nacionalnim sustavima nedostaje pravna osnova za pravila o uporabi usporednih nadzora i o dopuštanju nazočnosti službenika jedne države članice tijekom istrage u drugoj državi članici, zbog čega se te odredbe trenutačno ne mogu učinkovito primjenjivati. O tome se više govori u Izvješću Zajedničkog foruma EU-a o transfernim cijenama o nadzoru transfernih cijena iz 2018.⁷ Izvješće se temeljilo na postojećoj praksi u državama članicama da se ističu postojeći nedostaci i predlažu moguća poboljšanja za uporabu nadzora transfernih cijena u dvije države članice ili više njih. U izvješću je preporučeno donošenje *koordiniranog pristupa nadzoru transfernih cijena kojim bi se pridonijelo boljem funkcioniranju unutarnjeg tržišta na dva načina: poreznim upravama osigurao bi se transparentni i učinkovit alat za olakšavanje dodjele prava na oporezivanje i spriječila bi se pojava dvostrukog oporezivanja i dvostrukog neoporezivanja*.

Stoga je jasno da treba poboljšati postojeći okvir za razmjenu informacija i administrativnu suradnju u EU-u. Na početku svojeg mandata predsjednica Komisije istaknula je da treba ispitati kako se može poboljšati suradnja među nacionalnim tijelima⁸. Poboljšanje razmjene informacija i administrativne suradnje u EU-u ima važnu ulogu.

Osim provedbe postojećih pravila, u EU-u treba proširiti administrativnu suradnju na nova područja kako bi se riješili izazovi koje donosi digitalizacija gospodarstva te kako bi se poreznim upravama pomoglo da bolje i učinkovitije ubiru poreze i idu u korak s novim promjenama. Zbog obilježja ekonomije digitalnih platformi poreznim tijelima teško je slijediti i otkrivati oporezive događaje. Problem je još veći posebno kada se takve transakcije obavljaju preko upravitelja digitalnih platformi s poslovnim nastanom u drugoj jurisdikciji. Budući da prodavatelji ne prijavljuju dohodak nastao pružanjem usluga ili prodajom robe na digitalnim platformama, države članice bilježe manjke u poreznim prihodima. Prodavatelji se također nalaze u povoljnijem položaju od onih prodavatelja koji nisu aktivni na digitalnim platformama. Bez uklanjanja tog regulatornog nedostatka ne može se osigurati pravedno oporezivanje.

- **Dosljednost s postojećim odredbama politike u tom području politike**

Predloženi zakonodavni akt usmjeren je na ostvarivanje širokog političkog prioriteta transparentnosti u oporezivanju, što je preduvjet učinkovite borbe protiv porezne prijevare, utaje i izbjegavanja plaćanja poreza. Tijekom proteklih godina države članice EU-a dogovorile su niz zakonodavnih instrumenata u području transparentnosti u okviru kojih nacionalna porezna tijela moraju blisko surađivati u pogledu razmjene informacija. Direktivom Vijeća 2011/16/EU zamijenjena je Direktiva 77/799/EEZ i označen je početak pojačane administrativne suradnje među poreznim tijelima u EU-u. Njome su uspostavljeni korisni alati za bolju suradnju u sljedećim područjima:

- (1) razmjena informacija na zahtjev;
- (2) spontana razmjena;

⁷ Zajednički forum EU-a o transfernim cijenama: *Koordinirani pristup nadzoru transfernih cijena unutar EU-a*, JTPF/013/2018/EN, listopad 2018.

⁸ Mandatno pismo predsjednice Europske komisije, Ursule von der Leyen Paolu Gentiloniju, povjereniku za gospodarstvo, 10. rujna 2019.

- (3) automatska razmjena u određenom broju područja (npr. dohodak od nesamostalnog rada; naknade direktora; proizvodi životnog osiguranja koji nisu obuhvaćeni drugim direktivama; mirovine; vlasništvo nad nekretninama i dohodak od imovine);
- (4) sudjelovanje stranih dužnosnika u istražnim radnjama;
- (5) usporedni nadzori i
- (6) obavješćivanje drugih poreznih tijela o poreznim odlukama.

Direktiva Vijeća 2011/16/EU izmijenjena je nekoliko puta sljedećim inicijativama:

- Direktivom Vijeća 2014/107/EU od 9. prosinca 2014.⁹ (DAC2) u pogledu automatske razmjene informacija o financijskim računima između država članica na temelju zajedničkog standarda izvješćivanja (CRS) OECD-a koji propisuje automatsku razmjenu informacija o financijskim računima nerezidenata,
- Direktivom Vijeća (EU) 2015/2376 od 8. prosinca 2015.¹⁰ (DAC3) u pogledu obvezne automatske razmjene informacija o prethodnim poreznim mišljenjima s prekograničnim učinkom,
- Direktivom Vijeća (EU) 2016/881 od 25. svibnja 2016.¹¹ (DAC4) u pogledu obvezne automatske razmjene informacija o izvješćivanju po zemljama (CbCR) među poreznim tijelima,
- Direktivom Vijeća (EU) 2016/2258 od 6. prosinca 2016.¹² (DAC5) u pogledu pristupa poreznih tijela informacijama o sprečavanju pranja novca,
- Direktivom Vijeća (EU) 2018/822 od 25. svibnja 2018.¹³ (DAC6) u pogledu obvezne automatske razmjene informacija u području oporezivanja u odnosu na prekogranične aranžmane o kojima se izvješćuje.
- **Dosljednost u odnosu na druge politike Unije**

Postojeće odredbe Direktive u odnosu su s Općom uredbom o zaštiti podataka¹⁴ (GDPR) u nekoliko slučajeva u kojima osobni podaci postaju relevantni i istodobno uključuju posebne odredbe i zaštitne mjere u pogledu zaštite podataka. Predloženim izmjenama i dalje će slijediti i poštovati te zaštitne mjere. Svaki mogući negativni učinak na osobne podatke ublažit će se informacijskim tehnologijama i postupovnim mjerama. Podaci će se razmjenjivati sigurnim elektroničkim sustavom u kojem prolaze enkripciju i dekripciju te bi u svakoj poreznoj upravi tim informacijama trebali imati pristup samo ovlašteni službenici. Kao zajednički voditelji obrade podataka, oni će morati osigurati sigurnu i posebnu pohranu podataka.

⁹ Direktiva Vijeća (EU) 2014/107 od 9. prosinca 2014. o izmjeni Direktive 2011/16/EU u pogledu obvezne automatske razmjene informacija u području oporezivanja (SL L 359, 16.12.2014., str. 1.).

¹⁰ Direktiva Vijeća (EU) 2015/2376 od 8. prosinca 2015. o izmjeni Direktive 2011/16/EU u pogledu obvezne automatske razmjene informacija u području oporezivanja (SL L 332, 18.12.2015., str. 1.).

¹¹ Direktiva Vijeća (EU) 2016/881 od 25. svibnja 2016. o izmjeni Direktive 2011/16/EU u pogledu obvezne automatske razmjene informacija u području oporezivanja (SL L 146, 3.6.2016., str. 8.).

¹² Direktiva Vijeća (EU) 2016/2258 od 6. prosinca 2016. o izmjeni Direktive 2011/16/EU u pogledu pristupa poreznih tijela informacijama o sprečavanju pranja novca (SL L 342, 16.12.2016., str. 1.–3.).

¹³ Direktiva Vijeća (EU) 2018/822 od 25. svibnja 2018. o izmjeni Direktive 2011/16/EU u pogledu obvezne automatske razmjene informacija u području oporezivanja u odnosu na prekogranične aranžmane o kojima se izvješćuje (SL L 139, 5.6.2018., str. 1.–13.).

¹⁴ Uredba (EU) 2018/1725 Europskog parlamenta i Vijeća od 23. listopada 2018. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka u institucijama, tijelima, uredima i agencijama Unije i o slobodnom kretanju takvih podataka te o stavljanju izvan snage Uredbe (EZ) br. 45/2001 i Odluke br. 1247/2002/EZ (SL L 295, 21.11.2018., str. 39.–98.).

Komisija je aktivna u nekoliko područja politika koja su relevantna za digitalno gospodarstvo, uključujući upravitelje digitalnih platformi obuhvaćene predloženom inicijativom. Predložena inicijativa ne utječe na druge projekte Komisije koji se istodobno provode jer je posebno usmjerena na rješavanje određenih poreznih pitanja. Njome se ne dovode u pitanje zahtjevi za informacije koji se mogu razmatrati u pogledu pružatelja digitalnih usluga u okviru akta o digitalnim uslugama u kontekstu postojeće Direktive o elektroničkoj trgovini¹⁵ ili u okviru inicijative usmjerene na poboljšanje radnih uvjeta osoba koje rade kroz digitalne platforme.

Područje primjene predloženih pravila uključuje usluge grupnog financiranja koje se sastoje od grupnog financiranja na temelju ulaganja i posuđivanja. Uzimajući to u obzir te kako bi se osigurala usklađenost s politikama Unije u području uređivanja financijskog tržišta, u definicijama usluga grupnog financiranja i pružatelja usluga grupnog financiranja upućuje se na mjerodavno zakonodavstvo u tom području.

2. PRAVNA OSNOVA, SUPSIDIJARNOST I PROPORCIONALNOST

• **Pravna osnova**

Članak 115. Ugovora o funkcioniranju Europske unije (UFEU) pravna je osnova za zakonodavne inicijative u području izravnog oporezivanja. Premda nema izričitog upućivanja na izravno oporezivanje, u članku 115. upućuje se na direktive o usklađivanju nacionalnih zakona jer oni izravno utječu na uspostavu i funkcioniranje unutarnjeg tržišta. Za ispunjavanje ovog uvjeta nužno je da se predloženim aktom EU-a u području izravnog oporezivanja nastoje ispraviti postojeće neusklađenosti u funkcioniranju unutarnjeg tržišta. Nadalje, budući da se informacije koje se razmjenjuju u okviru Direktive mogu upotrebljavati i u području PDV-a i drugih neizravnih poreza, kao pravna osnova navodi se i članak 113. UFEU-a.

Budući da se predloženom inicijativom izmjenjuje Direktiva, podrazumijeva se da pravna osnova ostaje ista. Predloženim pravilima kojima se nastoji poboljšati postojeći okvir u pogledu razmjene informacija i administrativne suradnje ne odstupa se od predmeta Direktive. Predviđenim izmjenama posebno će se osigurati jasna definicija predvidive relevantnosti i jasan pravni okvir za provođenje zajedničkih revizija. Dosljedna primjena tih odredaba može se postići samo usklađivanjem nacionalnih zakona.

Osim postojećeg okvira, prijedlogom se uvode i pravila o izvješćivanju upravitelja digitalnih platformi, čime se nastoje riješiti problemi koji su nastali zbog uporabe digitalnih platformi u različitim aktivnostima. Zbog digitalne prirode platformi prodavatelji robe i usluga mogu upotrebljavati takve digitalne platforme za obavljanje svoje djelatnosti i potencijalno neprijavljivati ostvareni dohodak u državi članici rezidentnosti. Uslijed toga u državama članicama može doći do neprijavljenih dohodaka i gubitka poreznih prihoda. U takvoj situaciji nastaju i uvjeti za nepošteno porezno natjecanje protiv pojedinaca ili poduzeća koji svoje djelatnosti ne obavljaju na digitalnim platformama, čime se narušava funkcioniranje unutarnjeg tržišta. Iz navedenog proizlazi da se ovakva situacija može riješiti samo jedinstvenim pristupom, kako je propisano člankom 115. UFEU-a.

• **Supsidijarnost (za neisključivu nadležnost)**

Prijedlog je potpuno u skladu s načelom supsidijarnosti iz članka 5. UFEU-a. Odnosi se na administrativnu suradnju u području oporezivanja. To uključuje određene izmjene pravila u

¹⁵ Direktiva 2000/31/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 8. lipnja 2000. o određenim pravnim aspektima usluga informacijskog društva na unutarnjem tržištu, posebno elektroničke trgovine (Direktiva o elektroničkoj trgovini) (SL L 178, 17.7.2000., str. 1.).

cilju poboljšanja funkcioniranja postojećih odredbi koje se odnose na prekograničnu suradnju između poreznih uprava iz različitih država članica. Prijedlog uključuje i proširenje područja primjene automatske razmjene informacija na upravitelje digitalnih platformi na način da ih se obvezuje da prijavljuju dohodak prodavatelja robe i usluga koji se koriste predmetnim platformama.

Postojeće odredbe Direktive različito su se primjenjivale u državama članicama. Dok su neke države članice voljne potpuno surađivati i razmjenjivati informacije, druge imaju restriktivan pristup ili čak odbijaju razmjenu informacija. Nadalje, određene odredbe nisu bile dovoljne da bi se zadovoljile potrebe poreznih uprava u suradnji s drugim državama članicama tijekom vremena.

Osim toga, sve veća uporaba digitalnih platformi za pružanje usluga i prodaju robe dovela je do nedosljednih prijava dohotka prodavatelja, zbog čega postoji veliki rizik od utaje poreza. Iako je nekoliko država članica u svojem nacionalnom zakonodavstvu uvelo obvezu izvješćivanja, iskustvo pokazuje da nacionalne odredbe protiv utaje poreza ne mogu biti potpuno učinkovite, posebno kada se ciljane djelatnosti obavljaju prekogranično.

Pravna sigurnost i jasnoća mogu se osigurati samo uklanjanjem tih neučinkovitosti s pomoću jedinstvenog skupa pravila koji će se primjenjivati na sve države članice. Na unutarnjem tržištu potreban je pouzdani mehanizam za rješavanje nedostataka u propisima na jedinstven način i za ispravljanje postojećih narušavanja na način da se osigura da porezna tijela svakodnevno dobivaju odgovarajuće informacije. Čini da se da je nužan usklađeni okvir za izvješćivanje diljem EU-a, posebno s obzirom na prevladavajuće prekograničnu dimenziju usluga koje pružaju upravitelji platformi. Budući da se obvezom izvješćivanja o dohotku ostvarenom uporabom digitalnih platformi poglavito nastoji osigurati obavješćivanje poreznih tijela o djelatnostima s dimenzijom koja prelazi jednu jurisdikciju, nužno je da se svaka takva inicijativa pokrene kroz djelovanje na razini EU-a kako bi se osigurao ujednačeni pristup utvrđenom problemu.

Stoga EU može utvrđene probleme riješiti bolje od pojedinačnih država članica te može osigurati djelotvornost i cjelovitost sustava razmjene informacija i administrativne suradnje. Prvo će osigurati dosljednu primjenu pravila diljem EU-a. Drugo, na sve digitalne platforme unutar područja primjene primjenjivat će se isti zahtjevi za izvješćivanje. Treće, izvješćivanje će biti popraćeno razmjenom informacija i na taj će način porezne uprave moći dobiti sveobuhvatan skup informacija o dohotku ostvarenom uporabom digitalne platforme.

- **Proporcionalnost**

Prijedlog se sastoji od poboljšanja postojećih odredaba Direktive i njime se područje primjene automatskih razmjena proširuje na određene posebne informacije koje dostavljaju upravitelji digitalnih platformi. Poboljšanja ne nadilaze ono što je nužno za ostvarenje cilja razmjena informacija i općenitije, administrativne suradnje. S obzirom da utvrđeni poremećaji u funkcioniranju unutarnjeg tržišta obično prelaze granice pojedine države članice, zajednička pravila EU-a čine nužan minimum za djelotvorno rješavanje problema.

Stoga se predloženim pravilima pridonosi jasnijoj, dosljednijoj i djelotvornijoj primjeni Direktive, što dovodi do boljih načina ostvarenja njezinih ciljeva. Predložena obveza upravitelja digitalnih platformi da prijavljuju dohodak svojih korisnika, odnosno prodavatelja, izvedivo je rješenje protiv utaje poreza uporabom mehanizama razmjene informacija koji su prethodno već isprobani za DAC2 i DAC4. U tom smislu, može se tvrditi da predložena

inicijativa predstavlja proporcionalan odgovor na utvrđene nedosljednosti u Direktivi i da se njome nastoji riješiti problem izbjegavanja plaćanja poreza.

- **Odabir instrumenta**

Ovaj prijedlog ima dvostruku pravnu osnovu: članke 113. i 115. UFEU-a, kojima se izričito utvrđuje da zakonodavstvo u ovom području može biti provedeno samo u pravnom obliku Direktive. Stoga nije dopustivo upotrebljavati nijedan drugi oblik pravnog akta EU-a kad je riječ o donošenju obvezujućih pravila u području oporezivanja. Nadalje, predložena Direktiva šesta je izmjena Direktive o administrativnoj suradnji: ona stoga slijedi direktive Vijeća 2014/107/EU, (EU) 2015/2376, (EU) 2016/881, (EU) 2016/2258 i (EU) 2018/822.

3. REZULTATI EX POST EVALUACIJA, SAVJETOVANJA S DIONICIMA I PROCJENA UČINKA

- **Evaluacije postojećeg zakonodavstva**

Komisija je 2019. provela evaluaciju¹⁶ djelotvornosti, učinkovitosti, relevantnosti, dosljednosti i dodane vrijednosti EU-a postojećih pravila o administrativnoj suradnji u području izravnog oporezivanja. Evaluacijom je utvrđeno da suradnja donosi važne koristi, ali da je treba poboljšati. Pokazalo se da države članice na različite načine iskorištavaju dostupne alate za administrativnu suradnju. Razmijenjene informacije mogu se upotrebljavati učinkovitije, a koristi suradnje mogu se analizirati na sveobuhvatniji način. Na temelju evaluacije, u ovom zakonodavnom prijedlogu prikazan je skup posebnih intervencija za poboljšanje funkcioniranja administrativne suradnje.

- **Savjetovanja s dionicima**

Komisija je 10. veljače 2020. pokrenula javno savjetovanje kako bi prikupila povratne informacije o daljnjim mjerama EU-a za jačanje okvira za razmjenu informacija u području oporezivanja. Predstavljen je niz mogućnosti i dionici su uputili ukupno 37 odgovora s povratnim informacijama. Nadalje, Komisija je 27. veljače 2020. provela ciljana savjetovanja u obliku sastanka s različitim predstavnicima upravitelja digitalnih platformi. Predstavници upravitelja digitalnih platformi postigli su dogovor o koristima standardiziranog pravnog okvira EU-a za prikupljanje informacija od platformi u odnosu na nekoliko različitih nacionalnih pravila o izvješćivanju. Nadalje, predstavnici upravitelja digitalnih platformi zagovarali su rješenje koje je slično jedinstvenom mjestu koje postoji u pogledu PDV-a, a kojim bi se omogućilo dostavljanje informacija samo poreznoj upravi države članice u kojoj je platforma rezident.

Kad je riječ o zajedničkim revizijama, u rezultatima javnog savjetovanja istaknuta je potreba za jačanjem njihove uloge u okviru za administrativnu suradnju na razini EU-a.

- **Savjetovanja s državama članicama**

Europska komisija provela je ciljana savjetovanja u obliku upitnika za države članice. Osim toga, Glavna uprava za oporezivanje organizirala je 26. veljače 2020. sastanak IV. radne skupine na kojem su države članice imale priliku raspravljati o mogućem prijedlogu za izmjenu Direktive o administrativnoj suradnji. Glavna tema sastanka bilo je izvješćivanje i razmjena informacija o dohotku ostvarenom uporabom digitalnih platformi.

¹⁶ Radni dokument službi Komisije (br. 2).

Sve u svemu, podržana je moguća inicijativa EU-a za razmjenu informacija o dohotku koji prodavatelji ostvaruju uporabom digitalnih platformi. Većina država članica podržala je široko područje primjene novog pravnog okvira koji bi, osim dohotka od iznajmljivanja nekretnina i pružanja osobnih usluga, uključivao i prodaju robe, iznajmljivanje bilo kakve vrste prijevoza i usluge grupnog financiranja.

- **Ishod savjetovanja**

Čini se da se javno i ciljano savjetovanje podudaraju u pogledu izazova koji bi se trebali nastojati ukloniti novim pravilima za upravitelje digitalnih platformi: nedostatan izvješćivanje u ekonomiji digitalnih platformi i neučinkovitosti i potreba za poboljšanjem postojećeg okvira EU-a za administrativnu suradnju, primjerice u području zajedničkih revizija.

- **Procjena učinka**

Komisija je provela procjenu učinka relevantnih mogućnosti politika o kojoj je Odbor za nadzor regulative 5. svibnja 2020. dao pozitivno mišljenje (SEC(2020) 271)¹⁷. Odbor za nadzor regulative iznio je niz preporuka za poboljšanja koja su uzeta u obzir u završnom izvješću o procjeni učinka (SWD(2020) 131)¹⁸. Različite mogućnosti politike ocjenjene su u odnosu na kriterije djelotvornosti, učinkovitosti i dosljednosti u usporedbi s osnovnim scenarijem. Na najvišoj razini analize, treba izabrati između *statusa quo* ili osnovnog scenarija i scenarija u kojem bi Komisija djelovala na neregulatorni ili regulatorni način. Neregulatorno djelovanje sastojalo bi se od izdavanja Preporuke. Regulatorna mogućnost uključivala je zakonodavnu inicijativu za izmjenu određenih elemenata postojećeg okvira za administrativnu suradnju.

Zakonodavna izmjena utvrđena je kao najbolja mogućnost za izmjenu postojećih pravila kako bi se osigurala dosljednost i djelotvornost.

Kad je riječ o upraviteljima digitalnih platformi, u procjeni učinka navedeno je da je regulatorna opcija na razini EU-a najprikladnija za ispunjavanje ciljeva utvrđene politike. *Status quo* ili osnovni scenarij pokazali su se kao najmanje djelotvorna, učinkovita ili dosljedna opcija. Za razliku od osnovnog scenarija, obveznim zajedničkim standardom EU-a osiguralo bi se da sve porezne uprave EU-a imaju pristup istoj vrsti podataka. Drugim riječima, regulatornim djelovanjem EU-a sva porezna tijela bila bi u jednakom položaju u pogledu pristupa informacijama koje se prikupljaju za utvrđenu poreznu svrhu. Time se omogućuje automatska razmjena informacija na razini EU-a na temelju zajedničkih standarda i specifikacija. To je jedini scenarij u kojem će porezna tijela države članice rezidentnosti prodavatelja, nakon provedbe tog scenarija, moći provjeriti je li prodavatelj točno prijavio svoj dohodak ostvaren na digitalnim platformama, bez potrebe za *ad hoc* zahtjevima i istragama koje oduzimaju vrijeme. Nadalje, obveznim zajedničkim standardom EU-a za izvješćivanje osiguralo bi se da se upravitelji digitalnih platformi ne suočavaju s rascjepkanim nacionalnim rješenjima u pogledu obveza izvješćivanja o poreznim stvarima.

Gospodarski učinci

Koristi

Obvezom prijavljivanja dohotka ostvarenog na digitalnim platformama i razmjenom takvih informacija pomoći će se državama članicama da prikupe potpuni skup informacija za

¹⁷ (umetnuti upućivanje na mišljenje Odbora za nadzor regulative)

¹⁸ (umetnuti upućivanje na konačni provedbeni akt)

ubiranje poreznih prihoda. Zajedničkim pravilima za izvješćivanje pridonijet će se stvaranju jednakih uvjeta između prodavatelja koji se koriste digitalnim platformama i onih koji se njima ne koriste te između upravitelja digitalnih platformi, koji se trenutno mogu suočiti s različitim obvezama izvješćivanja. Osiguravanjem transparentnosti u pogledu dohotka koji su prodavatelji ostvarili uporabom digitalnih platformi postići će se jednaki uvjeti u odnosu na tradicionalnija poduzeća.

Postojanje jedinstvenog obveznog instrumenta EU-a imalo bi i pozitivne društvene učinke i pridonijelo bi pozitivnoj percepciji pravednog oporezivanja i pravednoj podjeli opterećenja među poreznim obveznicima. Pretpostavlja se da šire područje primjene pravila utječe na snažniju percepciju pravednog oporezivanja, s obzirom na to da u svim vrstama djelatnosti postoje problemi s nedovoljnim prijavljivanjem. Isti se način razmišljanja primjenjuje i na koristi u pogledu pravedne podjele opterećenja: što je šire područje primjene intervencije, to bolje države članice mogu osigurati učinkovito ubiranje poreza. Fiskalne koristi djelovanja na razini EU-a znatno su veće tamo gdje obveza izvješćivanja ima šire područje primjene, odnosno primjenjuje se na sve usluge i prodaju robe. Ograničavanjem područja primjene isključivo na digitalne platforme sa sjedištem u EU-u znatno bi se smanjili porezni prihodi svake opcije.

Troškovi

Neovisno o području primjene, procjenjuje se da će jednokratni troškovi provedbe automatskog izvješćivanja u cijelom EU-u iznositi stotine milijuna eura za sve upravitelje digitalnih platformi i porezne uprave, dok bi se periodični troškovi izražavali u desecima milijuna eura. Jednokratni i periodični troškovi većinom su rezultat razvoja i rada informacijskih sustava. Porezne uprave snosit će i provedbene troškove. Radi troškovne učinkovitosti države članice potiču se da omoguće digitalno izvješćivanje i osiguraju interoperabilnost sustava i interoperabilnost na razini podataka između digitalnih platformi i poreznih uprava u mjeri u kojoj je to moguće.

- **Primjerenost i pojednostavnjenje propisa**

Prijedlogom se želi smanjiti regulatorno opterećenje upravitelja digitalnih platformi, poreznih obveznika i poreznih uprava. Najpoželjnija reakcija politike predstavlja proporcionalni odgovor na utvrđeni problem s obzirom na to da se njome ne prelazi ono što je nužno za ostvarivanje ciljeva Ugovora u pogledu boljeg funkcioniranja unutarnjeg tržišta bez poremećaja. Zajednička pravila bit će ograničena na stvaranje minimalnog nužnog zajedničkog okvira za prijavljivanje dohotka ostvarenog na digitalnim platformama. Na primjer: i. pravila za osiguranje izbjegavanja dvostrukog prijavljivanja (npr. jedinstvena točka za registraciju i izvješćivanje); ii. automatska razmjena ograničena je na relevantne države članice i iii. za uvođenje kazni za neizvršenje obveza bit će nadležne države članice. Nadalje, usklađivanjem se osigurava samo obaviještenost nadležnih tijela o ostvarenom dohotku. Nakon toga države članice odlučivat će o poreznom dugu.

- **Temeljna prava**

Ovom se Direktivom poštuju temeljna prava i načela posebno priznata Poveljom Europske unije o temeljnim pravima. Skup podataka koje treba dostaviti poreznim upravama definira se na način da treba obuhvatiti minimalne podatke nužne za otkrivanje neusklađenog nedovoljnog prijavljivanja ili neprijavlivanja, u skladu s obvezama iz Opće uredbe o zaštiti podataka.

4. UTJECAJ NA PRORAČUN

Vidjeti Zakonodavni financijski izvještaj.

5. DETALJNO OBRAZLOŽENJE POSEBNIH ODREDBA PRIJEDLOGA

Izmjenom se predlažu promjene postojećih odredaba o razmjeni informacija i administrativnoj suradnji te se proširuje područje primjene automatske razmjene informacija u pogledu informacija koje prijavljuju upravitelji digitalnih platformi. Pravila o izvješćivanju za upravitelje digitalnih platformi temelje se na radu OECD-a.

i. Razmjena informacija na zahtjev

• Predvidiva relevantnost

U članku 5.a navodi se definicija standarda predvidive relevantnosti koji se primjenjuje u slučaju zahtjeva za informacije. U definiciji su utvrđeni elementi standardnih i postupovnih zahtjeva koje tijelo koje podnosi zahtjev mora poštovati. Zahtjev za informacije može se odnositi na jednog poreznog obveznika ili više njih ako su pojedinačno identificirani.

Kako je propisano u članku 8.a stavku 10., standard predvidive relevantnosti ne bi se trebao primjenjivati ako je zahtjev za informacije poslan nakon razmijenjenog poreznog mišljenja s prekograničnim učinkom ili prethodnog sporazuma o transfernim cijenama u skladu s Direktivom Vijeća (EU) 2015/2376 od 8. prosinca 2015.

Članak 17. stavak 1. izmijenjen je kako bi se pojasnilo značenje iscrpnosti uobičajenih izvora informacija. Prije nego što zatraži informacije, tijelo koje podnosi zahtjev mora iscrpiti sve uobičajene izvore informacija koje bi upotrijebilo u okolnostima za prikupljanje zatraženih informacija i upotrijebiti sva dostupna sredstva. Međutim, ako se tijelo koje podnosi zahtjev pritom suoči s nerazmjernim teškoćama i s opasnošću da bi ostvarenje njegovih ciljeva moglo biti ugroženo, obveza se ne primjenjuje. Ako tijelo koje podnosi zahtjev nije poštovalo tu obvezu, tijelo koje prima zahtjev može odbiti pružiti informacije.

Izmjenom članka 20. stavka 2. osigurat će se prikladna prilagodba obrazaca za razmjenu informacija na zahtjev.

• Skupni zahtjevi

Članak 5.b odnosi se na skupne zahtjeve u kontekstu zahtjeva za dostavljanje informacija. Skupni zahtjevi odnose se na skupinu poreznih obveznika koji se ne mogu pojedinačno identificirati, nego su opisani zajedničkim skupom obilježja. Zbog prirode zahtjeva, potrebne informacije razlikuju se ako se zahtjev odnosi na pojedinačnog poreznog obveznika. Prema tome, ne primjenjuje se standard predvidive relevantnosti kako je definiran u članku 5.a. Umjesto toga, tijelo koje podnosi zahtjev mora tijelu koje prima zahtjev dostaviti skup informacija uključujući i. sveobuhvatni opis obilježja skupine te ii. objašnjenje primjenjivog prava, činjenica i okolnosti na kojima se temelji zahtjev.

ii. Automatska razmjena informacija

• Kategorije dohotka

U članku 8. stavku 1. propisane su kategorije dohotka koje podliježu automatskoj razmjeni među državama članicama. Tantijski se dodaju kategorijama dohotka koje podliježu razmjeni informacija. Izmjenom će se države članice obvezati na razmjenu svih dostupnih informacija s drugim državama članicama, ali barem za dva oporeziva razdoblja do 2024. i za barem četiri kategorije dohotka u pogledu oporezivih razdoblja od 2024., u skladu s člankom 8. stavkom 3.

- **Na pravila izvješćivanja za upravitelje platformi primjenjivat će se obvezna automatska razmjena informacija**

U članku 8.ac propisani su područje primjene i uvjeti za obveznu automatsku razmjenu informacija koje će upravitelji platformi dostavljati nadležnom tijelu. Detaljna pravila propisana su u Prilogu V. Kao prvi korak, u pravilima je predviđena obveza upravitelja platforme koji izvješćuje da prikuplja i provjerava informacije u skladu s postupcima dubinske analize. U drugom koraku, upravitelji platformi koji izvješćuju moraju dostavljati informacije o prodavateljima o kojima se izvješćuje koji se koriste njihovom platformom za prodaju svoje robe, pružanje svojih usluga te ulaganje i posuđivanje u kontekstu grupnog financiranja. Treći korak odnosi se na priopćavanje dostavljenih informacija nadležnom tijelu države članice čiji je rezident prodavatelj o kojem se izvješćuje ili nadležnom tijelu države članice u kojoj se nalazi nepokretna imovina.

Područje primjene

U Prilogu V. odjeljku I. navedene su definicije kojima se utvrđuje područje primjene pravila o izvješćivanju.

- Tko snosi teret izvješćivanja

Pravila uključuju definicije platforme, upravitelja platforme i upravitelja platforme koji izvješćuje.

Pojam platforme ne uključuje softver kojim se isključivo omogućuje i. obrada plaćanja, ii. da korisnici navedu ili oglašavaju predmetnu aktivnost ili iii. preusmjeravanje ili prenošenje korisnika na platformu.

Upravitelj platforme koji izvješćuje svaki je upravitelj platforme koji je porezni rezident države članice ili je osnovan u skladu sa zakonima države članice ili u državi članici ima upravu ili trajni poslovni nastan (zajednički se nazivaju „platforme EU-a”).

Nadalje, područje primjene pravila uključuje i upravitelje platformi koji ne ispunjavaju navedene uvjete, ali olakšavaju obavljanje predmetne djelatnosti prodavatelja o kojima se izvješćuje koji su za potrebe ove Direktive rezidenti države članice, ili u pogledu iznajmljivanja nepokretne imovine koja se nalazi u državi članici (zajednički se nazivaju „strane platforme”). Da bi bile aktivne u Uniji, takve platforme moraju se registrirati u državi članici (tj. jedinstvena registracija) u skladu s člankom 8.ac stavkom 4. U Prilogu V. odjeljku IV. stavku F utvrđene su pojedinosti o registraciji. Kako bi se osigurali ujednačeni uvjeti za provedbu predloženih pravila odnosno, preciznije, registracija i identifikacija upravitelja platformi koji izvješćuju, u članku 8.ac stavku 4. podstavku 3. provedbene ovlasti za donošenje standardnog obrasca prenose se na Komisiju. Navedene se ovlasti izvršavaju u skladu s Uredbom (EU) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća.

Upravitelji platformi koji su za potrebe PDV-a već identificirani u Uniji ne registriraju se niti u jednoj drugoj državi članici osim u državi članici u kojoj su identificirani za potrebe PDV-a.

- O kojim djelatnostima se mora izvješćivati

Predmetna djelatnost uključuje iznajmljivanje nepokretne imovine, pružanje osobnih usluga, prodaju robe, iznajmljivanje bilo kakve vrste prijevoza i ulaganje i posuđivanje u kontekstu grupnog financiranja.

Predmetna djelatnost ne uključuje djelatnost koju prodavatelj obavlja djelujući kao zaposlenik upravitelja platforme koji izvješćuje.

Osobna usluga odnosi se na uslugu koja uključuje posao utemeljen na vremenu ili zadatku koju pružaju jedna ili više osoba koje djeluju neovisno ili u ime subjekta. Usluga se obavlja na zahtjev korisnika, na internetu ili fizički, nakon što je ugovorena posredovanjem platforme.

– O čijim djelatnostima se mora izvješćivati

Prodavatelj je korisnik platforme koji je registriran na platformi i obavlja jednu od predmetnih djelatnosti. Državno tijelo ne smatra se prodavateljem.

Aktivni prodavatelj jest bilo koji prodavatelj koji je tijekom izvještajnog razdoblja obavljao predmetnu djelatnost.

Prodavatelj o kojem se izvješćuje jest bilo koji aktivni prodavatelj koji je tijekom izvještajnog razdoblja i. imao primarnu adresu u državi članici ili ii. PIB ili PDV broj izdan mu je u državi članici ili iii. prodavatelj koji je pravna osoba imao je trajni poslovni nastan u državi članici. Prodavatelj o kojem se izvješćuje koji ispunjava sve navedene uvjete smatra se rezidentom države članice za potrebe ove Direktive.

Nadalje, svaki aktivni prodavatelj koji je iznajmio nepokretnu imovinu koja se nalazi u državi članici tijekom izvještajnog razdoblja isto se tako smatra prodavateljem o kojem se izvješćuje.

Izvješćuje se samo o djelatnostima prodavatelja o kojem se izvješćuje.

Postupci dubinske analize

Upravitelji platformi koji izvješćuju obavljaju postupke dubinske analize propisane u odjeljku II. Priloga u cilju utvrđivanja prodavatelja o kojima se izvješćuje.

U odjeljku II. stavku B propisane su posebne informacije koje upravitelj platforme koji izvješćuje mora prikupiti o prodavatelju o kojem se izvješćuje. Upravitelj platforme koji izvješćuje mora provjeriti prikupljene informacije uporabom svih informacija i dokumenata koji su mu dostupni u njegovoj evidenciji te sva elektronička sučelja koja je bez naknade na raspolaganje stavila država članica ili Unija kako bi se utvrdila valjanost PIB-a ili PDV broja. Alternativno, upravitelj platforme koji izvješćuje može izravno potvrditi identitet i rezidentnost prodavatelja putem usluge elektroničke identifikacije koju je na raspolaganje stavila država članica ili Unija.

Upravitelj platforme koji izvješćuje smatra prodavatelja rezidentom one države članice u kojoj se nalazi njegova primarna adresa. Ako se država članica izdavanja PIB-a ili PDV broja ili država članica u kojoj prodavatelj ima trajni poslovni nastan razlikuje od države članice u kojoj se nalazi primarna adresa prodavatelja, upravitelj platforme koji izvješćuje smatra prodavatelja rezidentom i te države članice. Ako upravitelj platforme koji izvješćuje upotrebljava uslugu elektroničke identifikacije koju je na raspolaganje stavila država članica ili Unija, tada se prodavatelj smatra rezidentom svake države članice potvrđene takvom uslugom elektroničke identifikacije.

Upravitelj platforme koji izvješćuje prikuplja tražene informacije, provjerava ih i stavlja na raspolaganje do 31. prosinca izvještajnog razdoblja.

Upravitelj platforme koji izvješćuje može se oslanjati na postupke dubinske analize provedene u prethodnim izvještajnim razdobljima ako su i. potrebne informacije prikupljene ili

provjerene u zadnjih 36 mjeseci i ii. nema razloga vjerovati da su prikupljene informacije postale nepouzdana ili netočne.

Upravitelj platforme koji izvješćuje može odrediti drugog upravitelja platforme ili treću osobu da preuzme obveze u pogledu postupaka dubinske analize.

Izvješćivanje nadležnog tijela

Informacije, koje su prikupljene i provjerene, dostavljaju se u roku od mjesec dana od isteka izvještajnog razdoblja u kojem je utvrđeno da prodavatelj ima obvezu izvješćivanja. Izvješćuje se samo u jednoj državi članici (tj. jednokratno izvješćivanje). Upravitelj platforme koji izvješćuje koji je „platforma EU-a” izvješćuje u državi članici u kojoj ispunjava uvjete navedene u odjeljku I. stavku A podstavku 3. točki (a). Ako ispunjava te uvjete u više država članica, upravitelj platforme koji izvješćuje bira jednu državu članicu u kojoj će dostavljati izvješće. Upravitelj platforme koji izvješćuje koji je „strana platforma” izvješćuje u državi članici u kojoj je registriran u skladu s člankom 8.ac stavkom 4.

Informacije o naknadi i drugim iznosima dostavljaju se za tromjesečje izvještajnog razdoblja u kojem je naknada plaćena ili doznačena. Definicija naknade isključuje pristojbe, provizije ili poreze koje ubire ili naplaćuje platforma koja izvješćuje.

U skladu s izmijenjenim člankom 25. stavkom 3., upravitelji platformi koji izvješćuju moraju obavijestiti svaku predmetnu osobu da će se informacije o njoj prikupljati i dostavljati nadležnim tijelima u skladu s ovom Direktivom i pružiti sve informacije koje voditelji obrade podataka moraju pružiti u skladu s Općom uredbom o zaštiti podataka. Upravitelji platformi moraju svakoj osobi dostaviti sve podatke i u svakom slučaju, prije njihova podnošenja. Time se ne dovodi u pitanje pravo osobe čiji se podaci obrađuju u skladu s Općom uredbom o zaštiti podataka.

Automatska razmjena informacija koje su dostavili upravitelji platformi

Nadležna tijela država članica u kojima su dostavljene informacije moraju državi članici čiji je rezident prodavatelj o kojem se izvješćuje u smislu Priloga V. odjeljka I. stavka B podstavka 3. i/ili u kojoj se nalazi nepokretna imovina dostaviti informacije koje su dostavili upravitelji platformi. U članku 8.ac stavku 2. propisano je koje se informacije dostavljaju tim državama članicama.

Razmjena će se obavljati u roku od 2 mjeseca od kraja izvještajnog razdoblja.

Takvim pravodobnim razmjenama poreznim tijelima pružit će se potpuni skup informacija kako bi mogla izraditi prethodno popunjene godišnje procjene poreza.

Automatska razmjena informacija odvija se putem zajedničke komunikacijske mreže EU-a (CCN) upotrebom sheme XML koju je razvila Komisija.

Djelotvorna provedba i zatvaranje računa prodavatelja

Ako prodavatelj o kojem se izvješćuje ne dostavi tražene informacije nakon dva podsjetnika, upravitelj platforme koji izvješćuje zatvara prodavateljev račun i onemogućuje njegovu ponovnu registraciju na platformi u razdoblju od šest mjeseci te mu ne isplaćuje naknadu (odjeljak IV. stavak A).

Djelotvorne sankcije za neispunjavanje obveza na nacionalnoj razini

Članak 25.a o sankcijama izmjenjuje se kako bi se uključile informacije koje su upravitelji platformi dostavili u skladu s člankom 8.ac. Na taj način osigurava se da države članice predvide primjenu sankcija na slučajeve kada se ne ispunjavaju obveze iz ove Direktive. Predviđene sankcije moraju biti djelotvorne, razmjerne i odvratajuće.

iii. Administrativna suradnja

- **Nazočnost dužnosnika države članice tijekom istrage u drugoj državi članici**

Izmjenom članka 11. stavka 1. uvodi se obveza nadležnog tijela koje prima zahtjev da odgovori na zahtjev za nazočnost službenika druge države članice tijekom istrage. Ono u roku od 30 dana mora dati svoju suglasnost ili obrazložiti odbijanje tijelu koje podnosi zahtjev.

Člankom 11. stavkom 2., kako je izmijenjen, omogućuje se obavljanje razgovora s osobama i pregled evidencije bez ograničenja iz nacionalnog zakona države članice koja prima zahtjev. Dodana je i mogućnost sudjelovanja u istražnim radnjama uporabom elektroničkih komunikacijskih sredstava, kako bi se uključili novi načini komunikacije.

- **Usporedni nadzori**

Članak 12. stavak 3. izmijenjen je kako bi se predvidio rok od 30 dana unutar kojeg tijela koja primaju zahtjev moraju odgovoriti na prijedlog za usporedni nadzor.

- **Zajedničke revizije**

Direktivi se dodaje odjeljak II.a kako bi se utvrdio izričit i jasan pravi okvir za obavljanje zajedničkih revizija između dvije države članice ili više njih.

Članak 12.a stavak 1. uključuje definiciju zajedničke revizije: istražna radnja koju zajednički obavljaju nadležna tijela jedne države članice ili više njih. Nadležna tijela uključenih država članica ispituju, na prethodno dogovoreni i koordinirani način, predmet povezan s jednom osobom od zajedničkog ili komplementarnog interesa ili više njih.

Zahtjev za zajedničku reviziju

- koji upućuju nadležna tijela države članice

Članak 12.a stavak 2. odnosi se na situaciju kada nadležno tijelo države članice zatraži od nadležnog tijela druge države članice da provede reviziju. Tijelo koje prima zahtjev odgovara na zahtjev u roku od 30 dana od njegova primitka.

Zahtjev se može odbiti iz opravdanih razloga. U članku 12.a stavku 3. naveden je otvoren popis razloga za odbijanje.

- koji upućuje osoba

Članak 12.a stavak 4. odnosi se na situaciju kada osoba zatraži od nadležnog tijela dvije države članice ili više njih da zajednički provedu reviziju. Tijela koja primaju zahtjev moraju na njega odgovoriti u roku od 30 dana od primitka.

Zahtjev se može odbiti i osoba koja podnosi zahtjev mora se obavijestiti o razlozima za odbijanje.

Značenje osobe definirano je u članku 3. Direktive 2011/16/EU.

Postupak

U članku 12.a stavku 5. objašnjeno je da se u kontekstu zajedničke revizije ne bi trebala odbiti razmjena informacija povezanih s trgovinskim, industrijskim ili poslovnim tajnama ili s

trgovinskim postupkom ili informacija čije bi otkrivanje bilo u suprotnosti s javnim poretom. Međutim, uključena nadležna tijela trebala bi čuvati tajnost takvih razmijenjenih informacija i ne otkrivati ih trećim osobama.

U članku 12.a stavku 6. utvrđeno je da se zajednička revizija obavlja u skladu s postupovnim rješenjima primjenjivima u državi članici u kojoj se obavlja revizija. Dokaze prikupljene tijekom zajedničke revizije trebala bi priznati sva nadležna tijela uključenih država članica.

Članak 12. a stavak 10. odnosi se na jezična rješenja za zajedničke revizije i u njemu je detaljno navedeno da se o njima dogovaraju uključene države članice.

Završno izvješće

U članku 12.a stavku 7. propisana je obveza nadležnih tijela država članica sudionica da postignu suglasnost o činjenicama i okolnostima predmeta te se od nadležnih tijela država članica traži da pokušaju postići dogovor o tome kako protumačiti porezni položaj revidiranih osoba. Zaključke zajedničke revizije treba prikazati u završnom izvješću. Završno izvješće zajedničke revizije trebalo bi imati jednakovrijednu pravnu vrijednost kao i nacionalni instrumenti koji su izdani kao rezultat revizije u državama članicama sudionicama.

U skladu s člankom 12.a stavkom 9., osobama nad kojima je provedena revizija trebalo bi u roku od 30 dana od izdavanja konačnog izvješća dostaviti rezultate zajedničke revizije i završno izvješće.

Odgovarajuća prilagodba

Člankom 12.a stavkom 8. utvrđena je obveza država članica da tijekom prenošenja Direktive moraju predvidjeti pravni okvir koji će im omogućiti provođenje odgovarajućih prilagodbi.

iv. Ostale odredbe

- **Uporaba razmijenjenih informacija**

Članak 16. stavak 1. izmjenjuje se kako bi se pojasnilo da se informacije razmijenjene u skladu s ovom Direktivom mogu upotrebljavati za utvrđivanje, procjenu i naplatu PDV-a i drugih neizravnih poreza.

- **Obvezno priopćavanje rezultata evaluacije**

Članak 23. stavak 2. izmijenjen je kako bi se stvorila obveza država članica da ispituju i ocjenjuju, u svojoj jurisdikciji, djelotvornost administrativne suradnje u okviru Direktive te da svake godine Komisiji dostavljaju rezultate svoje revizije.

- **Obustava razmjena**

Člankom 25. stavkom 5. omogućuje se državama članicama da ublaže rizike povrede podataka u kontekstu razmjene informacija. U slučaju povrede osobnih podataka, nadležna tijela država članica, kao zajednički voditelji obrade podataka, mogu tražiti od Komisije da obustavi razmjene informacija s državama članicama u kojima je došlo do povrede.

Komisija obnavlja postupak razmjene informacija kada nadležna tijela zatraže od Komisije da ponovno omogući razmjene informacija u skladu s ovom Direktivom u državi članici u kojoj je nastala povreda.

Svaka obustava dodatna je mjerama propisanim Općom uredbom o zaštiti podataka za postupanje u slučaju povrede podataka.

Prijedlog

DIREKTIVE VIJEĆA

o izmjeni Direktive 2011/16/EU o administrativnoj suradnji u području oporezivanja

VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije, a posebno njegove članke 113. i 115.,

uzimajući u obzir prijedlog Europske komisije,

nakon prosljeđivanja nacрта zakonodavnog akta nacionalnim parlamentima,

uzimajući u obzir mišljenje Europskog parlamenta¹,

uzimajući u obzir mišljenje Europskoga gospodarskog i socijalnog odbora²,

u skladu s posebnim zakonodavnim postupkom,

budući da:

- (1) Kako bi se uzele u obzir nove inicijative Unije u području porezne transparentnosti, tijekom proteklih godina donesen je niz izmjena Direktive Vijeća 2011/16/EU³. Tim izmjenama većinom su uvedene obveze izvješćivanja, nakon kojih slijedi priopćavanje ostalim državama članicama, o financijskim izvještajima, prethodnim poreznim mišljenjima s prekograničnim učinkom i prethodnim sporazumima o transfernim cijenama, izvješćima o pojedinačnim državama i prekograničnim sporazumima koji se moraju prijavljivati. Na taj način tim izmjenama prošireno je područje primjene automatske razmjene informacija. Porezna tijela sada imaju na raspolaganju širi skup alata za suradnju za otkrivanje i suzbijanje različitih oblika porezne prijevare, utaje poreza i izbjegavanja plaćanja poreza.
- (2) Komisija je proteklih godina pratila primjenu te je 2019. dovršila evaluaciju Direktive 2011/16/EU⁴. Iako su uvedena znatna poboljšanja u području automatske razmjene informacija, još uvijek treba poboljšati postojeće odredbe koje se odnose na sve oblike razmjene informacija i administrativne suradnje.
- (3) U skladu s člankom 5. Direktive 2011/16/EU, na zahtjev tijela koje podnosi zahtjev, tijelo koje prima zahtjev dostavlja tijelu koje podnosi zahtjev sve informacije koje posjeduje ili koje je prikupilo kao rezultat istražnih radnji, a koje su predvidivo relevantne za primjenu i provedbu nacionalnih poreznih zakona država članica koji su unutar područja primjene te Direktive. Kako bi se osigurala djelotvornost razmjena informacija i spriječila neopravdana odbijanja zahtjeva, te kako bi se osigurala pravna

¹ SL C [...], [...], str. [...].

² SL C [...], [...], str. [...].

³ Direktiva Vijeća 2011/16/EU od 15. veljače 2011. o administrativnoj suradnji u području oporezivanja i stavljanju izvan snage Direktive 77/799/EEZ (SL L 64, 11.3.2011., str. 1.).

⁴ Europska komisija, Radni dokument službi Komisije, Evaluacija Direktive Vijeća 2011/16/EU o administrativnoj suradnji u području oporezivanja i stavljanju izvan snage Direktive 77/799/EEZ, SWD(2019) 328 final.

jasnoća i sigurnost za porezne uprave i porezne obveznike, trebalo bi jasno definirati standard predvidive relevantnosti. U tom kontekstu trebalo bi pojasniti i da se standard predvidive relevantnosti ne bi trebao primjenjivati za dodatne informacije nakon razmjene informacija o prethodnim poreznim mišljenjima s prekograničnim učinkom i prethodnim sporazumima o transfernim cijenama u skladu s člankom 8.a Direktive 2011/16/EU.

- (4) Porezne uprave ponekad moraju rješavati zahtjeve za informacije koji se odnose na skupine poreznih obveznika koji se ne mogu pojedinačno identificirati nego se mogu samo opisati na temelju zajedničkog skupa obilježja. Uzimajući to u obzir, nužno je poreznim upravama dati mogućnost podnošenja grupnih zahtjeva za informacije.
- (5) Važno je omogućiti razmjenu informacija među državama članicama o dohotku ostvarenom od intelektualnog vlasništva zbog sklonosti aranžmanima o premještanju dobiti zbog vrlo mobilne predmetne imovine. Stoga bi tantijeme trebalo uključiti u kategorije dohotka koje podliježu obveznoj razmjeni informacija u cilju jačanja borbe protiv porezne prijevare, utaje poreza i izbjegavanja plaćanja poreza.
- (6) Digitalizacija gospodarstva brzo je napredovala u zadnjih nekoliko godina. Uslijed toga javlja se sve veći broj složenih slučajeva povezanih s utajom poreza. Prekogranična dimenzija usluga koje se nude uporabom upravitelja digitalnih platformi stvorila je složeno okruženje u kojem može biti teško provoditi porezna pravila i osigurati plaćanje poreza. Porezna disciplina nedostatna je i znatna količina dohotka ne prijavljuje se. Porezne uprave država članica nemaju dovoljno informacija za točnu procjenu i kontrolu bruto dohotka ostvarenog u njihovoj zemlji od poslovnih djelatnosti koje se obavljaju uz posredovanje digitalnih platformi. To je posebno problematično kada dohodak ili oporezivi iznos prolazi preko platformi uspostavljenih u drugim jurisdikcijama.
- (7) Porezne uprave često traže informacije od upravitelja digitalnih platformi. To upraviteljima platformi donosi znatne administrativne troškove i troškove izvršavanja zahtjeva. Neke države članice istodobno su uvele jednostranu obvezu izvješćivanja, što upraviteljima platformi donosi dodatno administrativno opterećenje jer moraju zadovoljiti brojne nacionalne standarde za izvješćivanje. Stoga je od ključne važnosti da se na unutarnjem tržištu primjenjuje standardizirana obveza izvješćivanja.
- (8) Budući da većina dohotka ili oporezivih iznosa prodavatelja na digitalnim platformama prelazi preko granica, dostavljanjem informacija o predmetnoj djelatnosti ostvarili bi se dodatni pozitivni rezultati ako bi se te informacije dostavljale i državama članicama u kojima bi se ostvareni dohodak mogao oporezivati. Konkretno, automatska razmjena informacija među poreznim tijelima ključna je kako bi se tim tijelima pružile potrebne informacije da mogu na odgovarajući način procijeniti dugovanja poreza na dohodak i PDV-a.
- (9) Kako bi se osiguralo prikladno funkcioniranje unutarnjeg tržišta, pravila o izvješćivanju trebala bi biti učinkovita, ali jednostavna. Priznajući teškoće s otkrivanjem oporezivih događaja koji nastaju pri obavljanju poslovne djelatnosti posredstvom digitalnih platformi i uzimajući u obzir dodatno administrativno opterećenje s kojim bi se porezne uprave morale suočiti u tom slučaju, nužno je upraviteljima platformi odrediti obvezu izvješćivanja. Upravitelji platformi u boljem su položaju za prikupljanje i provjeru nužnih informacija o svim prodavateljima koji djeluju na određenoj platformi i upotrebljavaju tu platformu.

- (10) Budući da i fizičke i pravne osobe opsežno upotrebljavaju digitalne platforme za obavljanje poslovnih djelatnosti, od ključne je važnosti osigurati obvezu dostavljanja informacija neovisno o pravnoj prirodi prodavatelja. Neovisno o tome, trebalo bi predvidjeti iznimku za državna tijela, na koja se obveza izvješćivanja ne bi trebala primjenjivati.
- (11) Prijavljivanjem dohotka ostvarenog obavljanjem takvih djelatnosti poreznim upravama trebao bi se osigurati sveobuhvatni skup informacija koje su nužne za točnu procjenu poreza na dohodak.
- (12) U cilju pojednostavnjenja i ublažavanja troškova usklađivanja, bilo bi razumno tražiti od upravitelja platformi da samo u jednoj državi članici prijavljuju dohodak koji su prodavatelji ostvarili uporabom platforme.
- (13) S obzirom na digitalnu prirodu i fleksibilnost digitalnih platformi, obveza izvješćivanja trebala bi se proširiti na upravitelje platformi koji obavljaju poslovnu djelatnost u Uniji, ali u državi članici nisu porezni rezidenti, nisu u njoj osnovani niti se tamo njima upravlja te u toj državi članici nemaju trajni poslovni nastan. Time bi se osigurali jednaki uvjeti među platformama i spriječilo nepošteno tržišno natjecanje. Kako bi se to olakšalo, strane platforme trebale bi imati obvezu registracije i prijavljivanja u jednoj državi članici za potrebe djelovanja na unutarnjem tržištu.
- (14) S obzirom na promjene u digitaliziranom gospodarstvu, prijavljivanje gospodarske djelatnosti trebalo bi uključivati iznajmljivanje nepokretne imovine, osobne usluge, prodaju robe, iznajmljivanje bilo kakve vrste prijevoza i ulaganje i posuđivanje u kontekstu grupnog financiranja. Djelatnosti koje obavlja prodavatelj koji djeluje kao zaposlenik upravitelja platforme ne bi trebale biti obuhvaćene područjem primjene izvješćivanja.
- (15) Cilj sprječavanja utaje poreza i izbjegavanja plaćanja poreza mogao bi se ostvariti na način da se od upravitelja digitalnih platformi traži da prijavljuju dohodak ostvaren na platformama u ranoj fazi, odnosno prije nego što nacionalna porezna tijela obave godišnje procjene poreza. Kako bi se olakšao rad poreznih tijela država članica, dostavljene informacije trebalo bi razmjenjivati u roku od mjesec dana od njihove dostave. Kako bi se olakšala automatska razmjena informacija i osnažila učinkovita uporaba resursa, razmjene bi se trebale obavljati elektronički, putem postojeće zajedničke komunikacijske mreže („CCN”) koju je razvila Unija.
- (16) Evaluacijom Direktive 2011/16/EU koju je provela Komisija utvrđeno je da postoji potreba za dosljednim praćenjem djelotvornosti primjene te Direktive i nacionalnih odredba za prenošenje kojima se omogućuje njezina primjena. Kako bi Komisija mogla dalje prikladno nadzirati i ocjenjivati djelotvornost automatske razmjene informacija u skladu s Direktivom 2011/16/EU, države članice trebale bi imati obvezu svake godine Komisiji priopćavati statističke podatke o tim razmjenama.
- (17) Nužno je ojačati mehanizme Direktive 2011/16/EU u pogledu nazočnosti službenika porezne uprave jedne države članice na državnom području druge države članice i obavljanja usporednih nadzora dvije države članice ili više njih kako bi se osigurala njihova djelotvorna primjena. Iz toga slijedi da bi se odgovori na zahtjeve za nazočnost službenika druge države članice i za usporedne nadzore trebali dostavljati u određenom vremenskom roku. Ako se tijekom istražne radnje strani službenici nalaze na području druge države članice ili sudjeluju u istrazi s pomoću elektroničkih sredstava komunikacije, trebalo bi im biti dopušteno da izravno obavljaju razgovore s osobama i pregledavaju evidenciju.

- (18) Država članica koja planira provesti usporedni nadzor dužna je o svojoj namjeri obavijestiti drugu uključenu državu članicu. Ako nadležno tijelo svake uključene države članice mora odgovoriti na prijedlog, važno je osigurati dostavljanje odgovora u razumnom roku. Stoga bi nadležno tijelo svake uključene države članice trebalo odgovoriti na prijedlog u roku od 30 dana od njegova primitka.
- (19) Multilateralne kontrole koje se obavljaju uz potporu programa Fiscalis 2020 uspostavljenog Uredbom (EU) br. 1286/2013 Europskog parlamenta i Vijeća⁵ pokazale su korisnost koordiniranih kontrola jednog poreznog obveznika ili više poreznih obveznika od zajedničkog ili komplementarnog interesa za dvije porezne uprave ili više poreznih uprava u Uniji. Budući da ne postoji izričita pravna osnova za obavljanje zajedničkih revizija, takve zajedničke aktivnosti trenutačno se obavljaju na temelju kombiniranih odredaba Direktive 2011/16/EU o nazočnosti stranih službenika na području druge države članice i o usporednim nadzorima. Međutim, ta se praksa u mnogim slučajevima pokazala nedostatnom te se pokazalo da nedostaje pravna jasnoća i sigurnost.
- (20) Države članice trebale bi donijeti jasan i učinkovit pravni okvir kako bi svojim poreznim tijelima dopustile da obavljaju zajedničke revizije osoba koje obavljaju prekograničnu djelatnost. Zajedničke revizije su istražne radnje koje zajednički obavljaju nadležna tijela dvije države članice ili više njih radi ispitivanja predmeta poveznog s jednom osobom od zajedničkog ili komplementarnog interesa za te države članice ili više njih. Zajedničkim revizijama može se znatno pridonijeti boljem funkcioniranju unutarnjeg tržišta. Zajedničke revizije trebale bi biti strukturirane tako da se poreznim obveznicima pruži pravna sigurnost s pomoću jasnih postupovnih pravila, uključujući za ublažavanje rizika od dvostrukog oporezivanja.
- (21) Kako bi se osigurala djelotvornost postupka, odgovore na zahtjeve za zajedničkim revizijama trebalo bi dati u određenom roku. Odbijanje zahtjeva trebalo bi obrazložiti. Na zajedničku reviziju trebala bi se primjenjivati postupovna rješenja države članice u kojoj se obavlja predmetna revizija. U skladu s time, dokaze prikupljene tijekom zajedničke revizije trebale bi uzajamno priznati sve uključene države članice. Jednako je važno da nadležna tijela postignu suglasnost o činjenicama i okolnostima predmeta te da pokušaju postići dogovor o tome kako protumačiti porezni položaj osoba koje su predmet revizije. Kako bi se osiguralo da se ishod zajedničke revizije može provoditi u državama članicama sudionicama, završno izvješće trebalo bi imati jednakovrijednu pravnu vrijednost kao i mjerodavni nacionalni instrumenti koji su izdani kao rezultat revizije u državama članicama sudionicama. Države članice trebale bi, prema potrebi, osigurati pravni okvir za provođenje odgovarajuće prilagodbe.
- (22) Priznajući da se zajedničke revizije temelje na uzajamnom povjerenju među nadležnim tijelima država članica sudionica, u kontekstu zajedničke revizije ne bi se trebala odbiti razmjena informacija povezanih s trgovinskim, industrijskim ili poslovnim tajnama ili s trgovinskim postupkom ili informacija čije bi otkrivanje bilo u suprotnosti s javnim poretom. Takve razmijenjene informacije trebale bi ostati povjerljive i ne bi se trebale otkrivati trećim osobama.
- (23) Važno je osigurati i djelotvornu razmjenu informacija na zahtjev i suradnju među nadležnim tijelima. Stoga bi nadležna tijela koja zaprimaju informacije u skladu s člankom 5. ili 9. Direktive 2011/16/EU trebala imati obvezu dostaviti povratne

⁵ Uredba (EU) br. 1286/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. prosinca 2013. o donošenju akcijskog programa za poboljšanje rada poreznih sustava u Europskoj uniji za razdoblje 2014. – 2020. (Fiscalis 2020) i ukidanju Odluke br. 1482/2007/EZ (SL L 347, 20.12.2013., str. 25.).

informacije nadležnom tijelu koje je pružilo te informacije u pogledu svih razmjena na zahtjev u roku od 30 dana otkad se sazna za ishod uporabe traženih informacija.

- (24) Važno je da se, u načelu, informacije priopćene u skladu s Direktivom 2011/16/EU upotrebljavaju za procjenu poreza obuhvaćenih materijalnim područjem primjene te Direktive, za upravljanje njima i njihovu naplatu. Na temelju te pretpostavke i uzimajući u obzir važnost PDV-a za funkcioniranje unutarnjeg tržišta, prikladno je objasniti da se priopćene informacije među državama članicama mogu upotrebljavati i za procjenu PDV-a i drugih neizravnih poreza, upravljanje njima i njihovu naplatu.
- (25) Od ključne je važnosti djelotvorno zaštititi osobne podatke koji se razmjenjuju među državama članicama u skladu s Direktivom 2011/16/EU. U slučaju povrede osobnih podataka u smislu članka 4. točke 12. Uredbe (EU) 2016/679 Europskog parlamenta i Vijeća⁶ u jednoj državi članici ili više njih, države članice trebale bi, kao zajednički voditelji obrade podataka, odlučiti je li zbog te povrede potrebno obustaviti razmjenu informacija s državom članicom u kojoj je povreda nastala ili treba tražiti od Komisije, kao voditelja obrade, da obustavi predmetne razmjene. Obustava bi trebala trajati barem dok države članice ne zatraže od Komisije da, u skladu s Direktivom 2011/16/EU, ponovno omogući razmjenu informacija s državom članicom u kojoj je došlo do povrede.
- (26) Radi osiguranja jedinstvenih uvjeta za provedbu Direktive 2011/16/EU, osobito za automatsku razmjenu informacija među poreznim tijelima, provedbene ovlasti za donošenje standardnog obrasca s ograničenim brojem sastavnica, uključujući jezična rješenja, trebalo bi dodijeliti Komisiji. Te bi ovlasti trebalo izvršavati u skladu s Uredbom (EU) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća⁷.
- (27) Provedeno je savjetovanje s Europskim nadzornikom za zaštitu podataka u skladu s člankom 42. Uredbe (EU) 2018/1725 Europskog parlamenta i Vijeća⁸.
- (28) Svaka obrada osobnih podataka koja se provodi na temelju ove Direktive mora biti u skladu s odredbama Uredbe (EU) 2016/679 i Uredbe (EU) 2018/1725.
- (29) Ovom se Direktivom poštuju temeljna prava i načela posebno priznata Poveljom Europske unije o temeljnim pravima.
- (30) Cilj ove Direktive, odnosno učinkovitu administrativnu suradnju među državama članicama pod uvjetima koji su sukladni pravilnom funkcioniranju unutarnjeg tržišta, ne mogu dostatno ostvariti države članice. Za ostvarenje njezina cilja bolje suradnje među poreznim upravama potrebno je uspostaviti ujednačena pravila koja mogu biti djelotvorna u prekograničnim situacijama te se on stoga može bolje ostvariti na razini Unije. Unija može donijeti mjere u skladu s načelom supsidijarnosti utvrđenim u članku 5. Ugovora o Europskoj uniji. U skladu s načelom proporcionalnosti utvrđenim u tom članku, ova Direktiva ne prelazi ono što je potrebno za ostvarivanje tog cilja.
- (31) Direktivu 2011/16/EU trebalo bi stoga na odgovarajući način izmijeniti,

⁶ Uredba (EU) 2016/679 Europskog parlamenta i Vijeća od 27. travnja 2016. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka i o slobodnom kretanju takvih podataka te o stavljanju izvan snage Direktive 95/46/EZ (Opća uredba o zaštiti podataka) (SL L 119, 4.5.2016., str. 1.).

⁷ Uredba (EU) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. veljače 2011. o utvrđivanju pravila i općih načela u vezi s mehanizmima nadzora država članica nad izvršavanjem provedbenih ovlasti Komisije (SL L 55, 28.2.2011., str. 13.).

⁸ Uredba (EU) 2018/1725 Europskog parlamenta i Vijeća od 23. listopada 2018. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka u institucijama, tijelima, uredima i agencijama Unije i o slobodnom kretanju takvih podataka te o stavljanju izvan snage Uredbe (EZ) br. 45/2001 i Odluke br. 1247/2002/EZ.

DONIJELO JE OVU DIREKTIVU:

Članak 1.

Direktiva 2011/16/EU mijenja se kako slijedi:

- (1) u članku 3. točka 9. mijenja se kako slijedi:
 - (a) u prvom podstavku točka (a) zamjenjuje se sljedećim:

„(a) za potrebe članka 8. stavka 1. te članka 8.a, 8.aa, 8.ab i 8.ac sistemsko priopćavanje prethodno definiranih informacija drugoj državi članici, bez prethodnog zahtjeva, u prethodno utvrđenim pravilnim intervalima.”
 - (b) u prvom podstavku točka (c) zamjenjuje se sljedećim:

„(c) za potrebe svih odredaba ove Direktive, osim članka 8. stavaka 1. i 3.a te članka 8.a, 8.aa i 8.ac, sistemsko priopćavanje prethodno definiranih informacija predviđeno u podtočkama (a) i (b) ove točke.”
 - (c) drugi podstavak zamjenjuje se sljedećim:

„U kontekstu članka 8. stavka 3.a, članka 8. stavka 7.a, članka 21. stavka 2. i članka 25. stavaka 2. i 3., svaki naziv ispisan velikim slovima ima značenje iz definicije iz Priloga I. U kontekstu članka 8.aa i Priloga III., svaki naziv ispisan velikim slovima ima značenje iz odgovarajućih definicija iz Priloga III. U kontekstu članka 8.ac i Priloga V., svaki naziv ispisan velikim slovima ima značenje iz odgovarajućih definicija iz Priloga V.”
- (2) Umeću se sljedeći članci:

„Članak 5.a

Predvidiva relevantnost

1. Za potrebe zahtjeva iz članka 5., tražene informacije smatraju se predvidivo relevantnima ako u trenutku podnošenja zahtjeva tijelo koje podnosi zahtjev smatra da, u skladu s njegovim nacionalnim pravom, postoji razumna mogućnost da su tražene informacije relevantne za porezna pitanja jednog poreznog obveznika ili nekoliko njih, neovisno o tome jesu li identificirani imenom ili na neki drugi način, i to može biti opravdano za potrebe istrage.
2. Kako bi dokazalo predvidivu relevantnost traženih informacija, nadležno tijelo koje podnosi zahtjev dostavlja tijelu koje prima zahtjev popratne informacije, posebno o poreznoj svrsi za koju se traže informacije i o osnovi na temelju koje se smatra da tijelo koje prima zahtjev posjeduje te informacije ili da ih posjeduje ili nadzire osoba unutar jurisdikcije tijela koje prima zahtjev.

Članak 5.b

Skupni zahtjevi

Zahtjev iz članka 5. može se odnositi na skupinu poreznih obveznika koji se ne mogu pojedinačno identificirati imenom, ili na neki drugi način, nego se mogu opisati samo na temelju zajedničkog skupa obilježja.

U takvim slučajevima, nadležno tijelo koje podnosi zahtjev dostavlja tijelu koje prima zahtjev sljedeće informacije:

- (a) sveobuhvatni opis zajedničkih obilježja skupine i
 - (b) objašnjenje primjenjivog prava i činjenica na temelju kojih postoji opravdana sumnja da porezni obveznici u skupini nisu postupali u skladu s primjenjivim zakonom, uključujući činjenice i okolnosti povezane sa sudjelovanjem treće osobe koja je aktivno pridonijela mogućoj neusklađenosti poreznih obveznika u skupini sa zakonom.”.
- (3) U članku 6. stavak 2. zamjenjuje se sljedećim:
- „2. Zahtjev iz članka 5. može sadržavati obrazložen zahtjev za provođenje istražne radnje. Ako tijelo koje prima zahtjev smatra da istražna radnja nije potrebna, ono odmah obavješćuje tijelo koje podnosi zahtjev o razlozima takvog stajališta.”.
- (4) Članak 8. mijenja se kako slijedi:
- (a) stavci 1. i 2. zamjenjuju se sljedećim:
 - „1. Nadležno tijelo svake države članice, automatskom razmjenom, dostavlja nadležnom tijelu svake druge države članice sve raspoložive informacije u vezi s rezidentima te druge države članice, o sljedećim posebnim kategorijama dohotka i kapitala kako se one tumače u nacionalnom zakonodavstvu države članice koja priopćava te informacije:
 - (a) dohodak od nesamostalnog rada;
 - (b) naknade direktora;
 - (c) proizvodi životnog osiguranja koji nisu obuhvaćeni drugim pravnim instrumentima o razmjeni informacija i drugim sličnim mjerama Unije;
 - (d) mirovine;
 - (e) vlasništvo nad nekretninama i dohodak od imovine i imovinskih prava;
 - (f) tantijemi.
 - Za oporeziva razdoblja koja počinju 1. siječnja 2023. ili nakon njega, priopćavanje informacija iz prvog podstavka uključuje porezni identifikacijski broj (PIB) države članice rezidentnosti.
 - Države članice svake godine obavješćuju Komisiju o barem dvije kategorije dohotka i kapitala iz prvog podstavka u pogledu kojih dostavljaju informacije o rezidentima druge države članice.
 - 2. Prije 1. siječnja 2023. države članice obavješćuju Komisiju o barem četiri kategorije iz stavka 1. u pogledu kojih nadležno tijelo svake države članice automatskom razmjenom dostavlja nadležnom tijelu bilo koje druge države članice informacije o rezidentima u toj drugoj državi članici. Informacije se odnose na oporeziva razdoblja koja počinju 1. siječnja 2024. ili nakon tog datuma.”
 - (b) u stavku 3. briše se drugi podstavak;
 - (c) stavak 6. zamjenjuje se sljedećim:

„6. Informacije iz stavaka 1. i 3.a dostavljaju se jednom godišnje u roku od devet mjeseci od kraja kalendarske godine ili drugog prikladnog razdoblja izvješćivanja na koje se informacije odnose.”.

(5) Članak 8.a mijenja se kako slijedi:

(a) u stavku 5. točka (a) zamjenjuje se sljedećim:

„(a) u odnosu na informacije koje se razmjenjuju na temelju stavka 1. – bez odgode nakon izdavanja, izmjene ili obnove prethodnih poreznih mišljenja s prekograničnim učinkom ili prethodnih sporazuma o transfernim cijenama i barem tri mjeseca nakon završetka polovine kalendarske godine tijekom koje su prethodna porezna mišljenja s prekograničnim učinkom ili prethodni sporazumi o transfernim cijenama izdani, izmijenjeni ili obnovljeni;”

(b) u stavku 6. točka (b) zamjenjuje se sljedećim:

(b) sažetak prethodnog poreznog mišljenja s prekograničnim učinkom ili prethodnog sporazuma o transfernim cijenama, uključujući opis relevantnih poslovnih djelatnosti ili transakcija ili niza transakcija i bilo koje druge informacije koje bi nadležnom tijelu mogle pomoći da procijeni mogući porezni rizik, a da se pritom ne otkriva trgovinska, industrijska ili poslovna tajna ili trgovinski postupak, ili informacije čije bi otkrivanje bilo u suprotnosti s javnim poretom.”

(c) stavak 10. zamjenjuje se sljedećim:

„10. Neovisno o upućivanju na predvidivu relevantnost iz članka 1. stavka 1. i uvjete predvidive relevantnosti iz članka 5.a, države članice mogu u skladu s člankom 5. i s obzirom na članak 21. stavak 4. zatražiti dodatne informacije, uključujući cjeloviti tekst prethodnog poreznog mišljenja s prekograničnim učinkom ili prethodnog sporazuma o transfernim cijenama.”.

(6) Umeće se sljedeći članak:

„Članak 8.ac

Područje primjene i uvjeti obvezne automatske razmjene informacija koje dostavljaju upravitelji platformi

1. Svaka država članica poduzima nužne mjere kako bi od upravitelja platformi koji izvješćuju zahtijevala da obavljaju postupak dubinske analize i ispune zahtjeve izvješćivanja iz Priloga V. odjeljaka II. i III. Svaka država članica osigurava i djelotvornu provedbu takvih pravila u skladu s Prilogom V. odjeljkom IV. i usklađenost s tim pravilima.
2. U skladu s primjenjivim zahtjevima za dubinsku analizu i za izvješćivanje iz Priloga V. odjeljaka II. i III., nadležno tijelo svake države članice automatskom razmjenom dostavlja nadležnom tijelu države članice čiji je rezident prodavatelj o kojem se izvješćuje u smislu Priloga V. odjeljaka I. stavka B podstavka 3. drugog podstavka i/ili u kojoj se nalazi nepokretna imovina, u roku propisanom u stavku 3. sljedeće informacije o svakom prodavatelju o kojem se izvješćuje za izvještajna razdoblja od 1. siječnja 2022.:

- (a) ime, registrirano sjedište i PIB upravitelja platforme koji izvješćuje te poslovni naziv platforme za koju dostavlja izvješće;
- (b) ime i prezime prodavatelja koji je fizička osoba i naziv prodavatelja koji je pravna osoba;
- (c) primarnu adresu;
- (d) PIB, ili ako nema PIB-a, funkcionalno jednakovrijedni broj izdan prodavatelju, uključujući u svakoj državi članici izdavanja;
- (e) matični broj prodavatelja koji je pravna osoba;
- (f) PDV broj prodavatelja, ako postoji;
- (g) datum rođenja prodavatelja koji je fizička osoba;
- (h) broj financijskog računa na koji se uplaćuje ili doznačuje naknada, ako je dostupan upravitelju platforme koji izvješćuje i nadležno tijelo države članice čiji je prodavatelj rezident nije obavijestilo nadležna tijela svih ostalih država članica da ne planira broj financijskog računa upotrebljavati u tu svrhu;
- (i) ime vlasnika financijskog računa i broj računa na koji se uplaćuje ili doznačuje naknada, ako se razlikuje od imena prodavatelja o kojem se izvješćuje, u mjeri u kojoj je dostupno upravitelju platforme koji izvješćuje te sve druge informacije za financijsku identifikaciju koje su upravitelju platforme koji izvješćuje dostupne o vlasniku računa;
- (j) svaku državu članicu čiji je rezident prodavatelj o kojem se izvješćuje u smislu Priloga V. odjeljka I. stavka B podstavka 3. drugog podstavka;
- (k) ukupnu naknadu uplaćenu ili doznačenu tijekom svakog tromjesečja izvještajnog razdoblja;
- (l) sve pristojbe, provizije ili poreze koje je platforma koja izvješćuje naplatila tijekom svakog tromjesečja izvještajnog razdoblja.

Ako prodavatelj o kojem se izvješćuje pruža usluge iznajmljivanja nepokretne imovine, sljedeće informacije dostavljaju se nadležnom tijelu države članice čiji je porezni rezident prodavatelj o kojem se izvješćuje:

- (a) adresa svake oglašene nekretnine, utvrđene na temelju postupaka iz Priloga V. odjeljka II. stavka E i odgovarajući brojevi katastarskih čestica, ako su dostupni;
 - (b) ako je dostupno, broj dana na koliko je iznajmljena svaka oglašena nekretnina tijekom izvještajnog razdoblja i vrstu svake oglašene nekretnine.
3. Priopćavanje u skladu sa stavkom 2. odvija se uporabom standardnog obrasca iz članka 20. stavka 7. u roku od 2 mjeseca od isteka izvještajnog razdoblja na koje se odnose obveze izvješćivanja upravitelja platforme koji izvješćuje.
 4. Za potrebe usklađivanja s obvezama izvješćivanja iz stavka 1., svaka država članica utvrđuje nužna pravila u skladu s kojima se od upravitelja platforme koji izvješćuje zahtijeva da se registrira u Uniji u smislu Priloga V. odjeljka I. stavka A podstavka 3. točke (b). Nadležno tijelo države članice registracije dodjeljuje takvom upravitelju platforme koji izvješćuje pojedinačni identifikacijski broj.

Države članice utvrđuju pravila u skladu s kojima se upravitelj platforme koji izvješćuje može odlučiti registrirati kod nadležnih tijela jedne države članice u skladu s pravilima iz Priloga V. odjeljka IV. stavka F.

Komisija provedbenim aktima propisuje praktična rješenja za registraciju i identifikaciju upravitelja platformi koji izvješćuju. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom iz članka 26. stavka 2.”.

(7) Članak 8.b mijenja se kako slijedi:

(a) stavak 1. zamjenjuje se sljedećim:

„1. Države članice svake godine dostavljaju Komisiji statističke podatke o opsegu automatskih razmjena na temelju članka 8. stavka 1., članka 8. stavka 3.a, članka 8.aa i članka 8.ac te informacije o administrativnim i drugim relevantnim troškovima i koristima povezanim s obavljenom razmjenom te o mogućim promjenama za porezne uprave i treće strane.”

(b) stavak 2. briše se.

(8) Članak 11. mijenja se kako slijedi:

(a) stavak 1. zamjenjuje se sljedećim:

„1. U cilju razmjene informacija iz članka 1. stavka 1., nadležno tijelo države članice može zatražiti od nadležnog tijela druge države članice da službenici koje je ovlastilo nadležno tijelo prve države članice i u skladu s postupovnim rješenjima koje je propisala druga država članica:

- (a) budu prisutni u službenim prostorijama gdje upravna tijela države članice koja prima zahtjev obavljaju svoje dužnosti;
- (b) budu prisutni tijekom istražnih radnji koje se provode na državnom području države članice koja prima zahtjev;
- (c) prema potrebi, sudjeluju u istražnim radnjama koje obavlja država članica koja prima zahtjev uporabom elektroničkih sredstava komunikacije.

Nadležno tijelo odgovara na zahtjev u skladu s prvim podstavkom u roku od 30 dana potvrđujući svoj pristanak ili priopćuje obrazloženje svojeg odbijanja tijelu koje podnosi zahtjev.

Ako su zatražene informacije sadržane u dokumentaciji kojoj službenici tijela koje prima zahtjev imaju pristup, službenicima tijela koje podnosi zahtjev osiguravaju se preslike te dokumentacije.”

(b) u stavku 2. prvi podstavak zamjenjuje se sljedećim:

„Ako su službenici tijela koje podnosi zahtjev prisutni tijekom istražne radnje ili sudjeluju s pomoću elektroničkih sredstava komunikacije, oni mogu obavljati razgovore s osobama i pregledavati evidenciju.”.

(9) U članku 12. stavak 3. zamjenjuje se sljedećim:

„3. Nadležno tijelo svake predmetne države članice odlučuje o tome želi li sudjelovati u usporednim nadzorima. Ono potvrđuje svoj pristanak ili priopćuje obrazloženje svojeg odbijanja tijelu koje je predložilo usporedni nadzor u roku od 30 dana od primitka prijedloga.”.

(10) Umeće se sljedeći odjeljak:

„ODJELJAK II.a
Zajedničke revizije

Članak 12.a
Zajedničke revizije

1. Za potrebe ove Direktive „zajednička revizija” znači istražna radnja koju zajednički obavljaju nadležna tijela dvije države članice ili više njih koje, na unaprijed dogovoren i koordiniran način, ispituju predmet koji se odnosi na jednu osobu od zajedničkog ili komplementarnog interesa za njihove države članice ili više njih.
2. Ako nadležno tijelo jedne države članice zatraži od nadležnog tijela druge države članice (ili drugih država članica) obavljanje zajedničke revizije jedne osobe od zajedničkog ili komplementarnog interesa za sve uključene države članice ili više njih, tijela koja primaju zahtjev odgovaraju na taj zahtjev u roku od 30 dana od njegova primitka.
3. Zahtjev nadležnog tijela države članice za zajedničku reviziju može se odbiti iz opravdanih razloga, a posebno, iz sljedećih razloga:
 - (a) tražena zajednička revizija uključivala bi obavljanje istraga ili dostavljanje informacija kojima se krši zakonodavstvo države članice koja prima zahtjev;
 - (b) tijelo koje podnosi zahtjev ne može, iz pravnih razloga, dostaviti informacije koje su slične onima čije se dostavljanje očekuje od države članice koja prima zahtjev tijekom zajedničke revizije.
4. Ako jedna ili više osoba zatraže od nadležnog tijela u jednoj državi članici ili više njih da zajednički provedu reviziju osobe ili osoba, tijela koja primaju zahtjev odgovaraju na zahtjev u roku od 30 dana.

Ako tijelo koje prima zahtjev odbije taj zahtjev, ono obavješćuje osobu ili osobe koje su podnijele zahtjev o razlozima za odbijanje.
5. Neovisno o ograničenjima iz članka 17. stavka 4., pružanje informacija nadležnom tijelu države članice u kontekstu zajedničke revizije u skladu s ovim člankom ne može se odbiti zbog toga što bi to dovelo do otkrivanja trgovinske, industrijske ili poslovne tajne ili trgovinskog postupka ili zbog toga što bi otkrivanje tih informacija bilo u suprotnosti s javnim poretkom. Time se ne dovodi u pitanje obveza nadležnog tijela primatelja da ne prosljeđuje ili da ni na koji način ne otkriva te informacije trećim osobama.
6. Zajedničke revizije obavljaju se u skladu s postupovnim rješenjima koja se primjenjuju u državi članici u kojoj se provode radnje povezane s revizijom. Dokaze prikupljene u kontekstu zajedničke revizije u jednoj državi članici u skladu s njezinim zakonima uzajamno priznaju sva druga nadležna tijela država članica koje sudjeluju u zajedničkoj reviziji.
7. Ako nadležna tijela dvije države članice ili više njih obavljaju zajedničku reviziju, ona se dogovaraju o činjenicama i okolnostima predmeta i, na temelju rezultata zajedničke revizije, nastoje postići dogovor o poreznom položaju osobe ili osoba koje su predmet revizije. Zaključci revizije uključuju se u završno izvješće koje ima jednaku pravnu snagu kao i mjerodavni nacionalni instrumenti doneseni nakon revizije.

8. Za potrebe provedbe završnog izvješća, države članice zakonom predviđaju mogućnost izvršavanja odgovarajuće prilagodbe.
9. Nadležna tijela država članica koje su provele zajedničku reviziju dostavljaju osobi ili osobama koje su predmet revizije rezultat revizije, uključujući završno izvješće, u roku od 30 dana od izdavanja završnog izvješća.
10. O jeziku zajedničke revizije dogovaraju se nadležna tijela koja su sudjelovala u njegovoj izradi.”.
- (11) U članku 14. stavak 1. zamjenjuje se sljedećim:
- „1. Ako nadležno tijelo dostavi informacije u skladu s člankom 5. ili 9., nadležno tijelo koje je primilo informacije, ne dovodeći u pitanje pravila o poreznoj tajni i zaštiti podataka primjenjiva u njegovoj državi članici, šalje povratnu informaciju nadležnom tijelu koje je dostavilo informacije što je prije moguće, a najkasnije 30 dana nakon što je poznat ishod uporabe zatraženih informacija.
- Komisija, s pomoću provedbenih akata, propisuje praktična rješenja za pružanje povratnih informacija u tim slučajevima. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom iz članka 26. stavka 2.”.
- (12) Članak 16. mijenja se kako slijedi:
- (a) u stavku 1. prvi podstavak zamjenjuje se sljedećim:
- „Informacije koje se u skladu s ovom Direktivom priopćuju između država članica u bilo kojem obliku, obuhvaćene su obvezom čuvanja službene tajne i uživaju zaštitu koja se primjenjuje na slične informacije u skladu sa zakonodavstvom države članice koja ih je primila. Te se informacije mogu koristiti za procjenu i provedbu nacionalnih zakonodavstava država članica o porezima kako se navodi u članku 2. te o PDV-u i drugim neizravnim porezima i upravljanje njima.”
- (b) stavak 2. zamjenjuje se sljedećim:
- „2. Uz dopuštenje nadležnog tijela države članice koja priopćuje informacije u skladu s ovom Direktivom, i samo ako je to dopušteno prema zakonodavstvu države članice nadležnog tijela koje prima informacije, informacije i dokumenti primljeni u skladu s ovom Direktivom mogu se koristiti u druge svrhe osim onih navedenih u stavku 1.
- Nadležno tijelo svake države članice dostavlja nadležnim tijelima svih ostalih država članica popis svrha u koje se informacije i dokumenti mogu upotrebljavati, u skladu s njezinim nacionalnim zakonodavstvom, osim onih navedenih u stavku 1. Nadležno tijelo koje prima informacije može zaprimljene informacije i dokumente upotrijebiti bez dozvole iz prvog podstavka u bilo koju svrhu koju je navela država članica koja ih dostavlja.”.
- (13) U članku 17. stavak 1. zamjenjuje se sljedećim:
- „1. Tijelo koje podnosi zahtjev u jednoj državi članici osigurava tijelu koje prima zahtjev u drugoj državi članici informacije navedene u članku 5. uz uvjet da je tijelo koje podnosi zahtjev iscrpilo uobičajene izvore informacija koje je moglo iskoristiti u okolnostima za dobivanje traženih informacija i da je iskoristilo sva dostupna sredstva osim onih koja bi uzrokovala nerazmjerne teškoće, ne riskirajući pritom ugrožavanje postignuća svojih ciljeva.”.

(14) Članak 20. mijenja se kako slijedi:

(a) u stavku 2. prvi podstavak zamjenjuje se sljedećim:

„2. Standardan obrazac naveden u stavku 1. uključuje najmanje sljedeće informacije koje treba osigurati tijelo koje podnosi zahtjev:

(a) identitet osobe koja je predmet ispitivanja ili istrage i, u slučaju skupnih zahtjeva iz članka 5.b, sveobuhvatni opis zajedničkih obilježja skupine;

(b) poreznu svrhu za koju se traže informacije.”

(b) stavci 3. i 4. zamjenjuju se sljedećim:

„3. Spontane informacije i potvrda o njihovu primitku u skladu s člankom 9. odnosno 10., zahtjevi za prosljeđivanje upravne obavijesti u skladu s člankom 13., povratne informacije u skladu s člankom 14. i priopćenja u skladu s člankom 16. stavcima 2. i 3. i člankom 24. stavkom 2. šalju se uporabom standardnih obrazaca koje je donijela Komisija u skladu s postupkom iz članka 26. stavka 2.

4. Automatska razmjena informacija u skladu s člankom 8. i člankom 8.ac obavlja se uporabom standardnog računalnog formata čija je svrha olakšati takvu automatsku razmjenu, koji je Komisija donijela u skladu s postupkom iz članka 26. stavka 2.”

(15) U članku 21. dodaje se sljedeći stavak:

„7. Komisija razvija i pruža tehničku i logističku potporu za sigurno središnje sučelje o administrativnoj suradnji u području oporezivanja s pomoću kojeg države članice komuniciraju uporabom standardnih obrazaca u skladu s člankom 20. stavcima 1. i 3. Nadležna tijela svih država članica imaju pristup tom sučelju. Za potrebe prikupljanja statističkih podataka, Komisija ima pristup informacijama o razmjenama zabilježenima na sučelju koje se mogu automatski izvlačiti. Pristupom Komisije ne dovodi se u pitanje obveza država članica da pružaju statističke podatke o razmjenama informacija u skladu s člankom 23. stavkom 4.

Komisija provedbenim aktima propisuje nužna praktična rješenja. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom iz članka 26. stavka 2.”

(16) U članku 22. stavak 1.a zamjenjuje se sljedećim:

„1.a Za potrebe provedbe i izvršavanja zakonâ država članica kojima se proizvode učinci ove Direktive, te kako bi se osiguralo funkcioniranje administrativne suradnje koju se njome uspostavlja, države članice zakonom propisuju da porezna tijela imaju pristup mehanizmima, postupcima, dokumentima i informacijama iz članaka 13., 30., 31., 32.a i 40. Direktive (EU) 2015/849 Europskog parlamenta i Vijeća*.

*Direktiva (EU) 2015/849 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. svibnja 2015. o sprečavanju korištenja financijskog sustava u svrhu pranja novca ili financiranja terorizma, o izmjeni Uredbe (EU) br. 648/2012 Europskog parlamenta i Vijeća te o stavljanju izvan snage Direktive 2005/60/EZ

Europskog parlamenta i Vijeća i Direktive Komisije 2006/70/EZ (SL L 141, 5.6.2015., str. 73.).”

(17) U članku 23. stavak 2. zamjenjuje se sljedećim:

„2. Države članice ispituju i ocjenjuju, u svojim jurisdikcijama, učinkovitost administrativne suradnje u skladu s ovom Direktivom u borbi protiv utaje poreza i izbjegavanja plaćanja poreza i svake godine Komisiji priopćuju rezultate svoje evaluacije.”

(18) U članku 23.a stavak 2. zamjenjuje se sljedećim:

„2. Informacije koje država članica priopći Komisiji u skladu s člankom 23. te svako izvješće ili dokument koje Komisija sastavi koristeći se takvim informacijama mogu se proslijediti drugim državama članicama. Takve dostavljene informacije obuhvaćene su obvezom čuvanja službene tajne i uživaju zaštitu namijenjenu sličnim informacijama u skladu s nacionalnim zakonodavstvom države članice koja ih je primila.

Izvješća i dokumente iz prvog podstavka koje je sastavila Komisija države članice mogu upotrebljavati samo u analitičke svrhe te ih ne smiju objavljivati ili davati na raspolaganje drugim osobama ili tijelima bez izričite suglasnosti Komisije.

Neovisno o prvom i drugom podstavku, Komisija može svake godine objaviti anonimizirane sažetke statističkih podataka koje su joj priopćile države članice u skladu s člankom 23. stavkom 4.”

(19) Članak 25. mijenja se kako slijedi:

(a) stavci 2. i 3. zamjenjuju se sljedećim:

„2. Izvještajne financijske institucije, posrednici, upravitelji platforme koji izvješćuju i nadležna tijela svake države članice smatraju se zajedničkim voditeljima obrade podataka, a Komisija se smatra izvršiteljem obrade u smislu Uredbe (EU) 2016/679 Europskog parlamenta i Vijeća*.

3. Neovisno o stavku 1., svaka država članica osigurava da njezino nadležno tijelo ili svaka izvještajna financijska institucija ili posrednik ili upravitelj platforme koji izvješćuje, ovisno o slučaju, koji su pod njezinom jurisdikcijom:

(a) obavješćuju svaku predmetnu osobu da će se informacije koje se na nju odnose prikupljati i prenositi u skladu s ovom Direktivom;

(b) pravodobno pružaju svakoj osobi sve informacije od voditelja obrade podataka na koje ta osoba ima pravo kako bi mogla ostvarivati svoje pravo na zaštitu podataka, a u svakom slučaju, prije izvješćivanja o tim informacijama.

Neovisno o prvom podstavku točki (b), svaka država članica propisuje pravila u skladu s kojima se upravitelji platformi koji izvješćuju obvezuju na obavješćivanje prodavatelja o kojima se izvješćuje o prijavljenoj naknadi.

Uredba (EU) 2016/679 Europskog parlamenta i Vijeća od 27. travnja 2016. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka i o

slobodnom kretanju takvih podataka te o stavljanju izvan snage Direktive 95/46/EZ (Opća uredba o zaštiti podataka) (SL L 119, 4.5.2016., str. 1.).”

(b) dodaje se sljedeći stavak:

„5. Države članice osiguravaju da, u slučaju povrede osobnih podataka u smislu članka 4. točke 12. Uredbe (EU) 2016/679, nadležna tijela mogu tražiti od Komisije, kao izvršitelja obrade, da primjeni mjeru ublažavanja, odnosno obustavi razmjene informacija iz ove Direktive s državom članicom u kojoj je došlo do povrede.

Obustava bi trebala trajati barem dok nadležna tijela ne zatraže od Komisije da ponovno omogući razmjene informacija iz ove Direktive s državom članicom u kojoj je došlo do povrede.”.

(20) Članak 25.a zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 25.a

Sankcije

Države članice utvrđuju pravila o sankcijama koje se primjenjuju u slučaju kršenja nacionalnih odredaba donesenih na temelju ove Direktive koje se odnose na članke 8.aa, 8.ab i 8.ac te donose sve potrebne mjere kako bi osigurale njihovu provedbu. Predviđene sankcije moraju biti učinkovite, proporcionalne i odvraćajuće.”.

(21) Dodaje se novi Prilog V., čiji je tekst utvrđen u Prilogu ovoj Direktivi.

Članak 2.

1. Države članice donose i objavljuju zakone i druge propise potrebne za usklađivanje s ovom Direktivom najkasnije do 31. prosinca 2021. One Komisiji odmah dostavljaju tekst tih odredaba.

One primjenjuju te odredbe od 1. siječnja 2022. godine.

Kada države članice donose te odredbe, one sadržavaju upućivanje na ovu Direktivu ili se na nju upućuje prilikom njihove službene objave. Načine toga upućivanja predviđet će države članice.

2. Države članice dostavljaju Komisiji tekst glavnih odredaba nacionalnog prava koje donesu u području na koje se odnosi ova Direktiva.

Članak 3.

Ova Direktiva stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Članak 4.

Ova je Direktiva upućena državama članicama.

Sastavljeno u Bruxellesu,

*Za Vijeće
Predsjednik*

ZAKONODAVNI FINANCIJSKI IZVJEŠTAJ

1. OKVIR PRIJEDLOGA/INICIJATIVE

- 1.1. Naslov prijedloga/inicijative
- 1.2. Odgovarajuća područja politike u strukturi ABM/ABB
- 1.3. Vrsta prijedloga/inicijative
- 1.4. Ciljevi
- 1.5. Osnova prijedloga/inicijative
- 1.6. Trajanje i financijski utjecaj
- 1.7. Predviđeni načini upravljanja

2. MJERE UPRAVLJANJA

- 2.1. Pravila nadzora i izvješćivanja
- 2.2. Sustav upravljanja i kontrole
- 2.3. Mjere za sprečavanje prijevara i nepravilnosti

3. PROCIJENJENI FINANCIJSKI UČINAK PRIJEDLOGA/INICIJATIVE

- 3.1. Naslovi višegodišnjeg financijskog okvira i proračunske linije rashoda na koje prijedlog/inicijativa ima učinak
- 3.2. Procijenjeni učinak na rashode
 - 3.2.1. *Sažetak procijenjenog učinka na rashode*
 - 3.2.2. *Procijenjeni učinak na odobrena sredstva za poslovanje*
 - 3.2.3. *Procijenjeni učinak na administrativna odobrena sredstva*
 - 3.2.4. *Usklađenost s aktualnim višegodišnjim financijskim okvirom*
 - 3.2.5. *Doprinos trećih strana*
- 3.3. Procijenjeni učinak na prihode

ZAKONODAVNI FINACIJSKI IZVJEŠTAJ

1. OKVIR PRIJEDLOGA/INICIJATIVE

1.1. Naslov prijedloga/inicijative

Prijedlog direktive Vijeća o izmjeni Direktive 2011/16/EU o administrativnoj suradnji u području oporezivanja

1.2. Odgovarajuća područja politike u strukturi ABM/ABB²⁷

14

14.03

1.3. Vrsta prijedloga/inicijative

Prijedlog/inicijativa odnosi se **na novo djelovanje**

Prijedlog/inicijativa odnosi se **na novo djelovanje nakon pilot-projekta / pripremnog djelovanja**²⁸

Prijedlog/inicijativa odnosi se **na produženje postojećeg djelovanja**

Prijedlog/inicijativa odnosi se **na djelovanje koje je preusmjereno na novo djelovanje**

1.4. Ciljevi

1.4.1. Višegodišnji strateški ciljevi Komisije na koje se odnosi prijedlog/inicijativa

U Programu rada Komisije za 2020. među prioritetima se navodi borba protiv utaje poreza. Na temelju toga ključno područje djelovanja jest daljnje jačanje borbe protiv utaje poreza i povećanje transparentnosti i razmjene informacija.

1.4.2. Posebni ciljevi i odgovarajuće aktivnosti u okviru strukture ABM/ABB

Posebni cilj

Cilj predloženog zakonodavnog akta jest poboljšati funkcioniranje postojećih odredaba politike Direktive 2011/16/EU o administrativnoj suradnji. Predložena poboljšanja odnose se na sve oblike razmjene informacija i administrativne suradnje. Njima se nastoji i proširiti područje primjene automatske razmjene informacija u pogledu informacija koje dostavljaju upravitelji platformi.

Odgovarajuće aktivnosti u okviru strukture ABM/ABB

ABB 3

²⁷

ABM: upravljanje na temelju aktivnosti; ABB: priprema proračuna na temelju aktivnosti.

²⁸

Kako je navedeno u članku 54. stavku 2. točki (a) ili (b) Financijske uredbe.

1.4.3. Očekivani rezultati i učinak

Navesti učinke koje bi prijedlog/inicijativa trebali imati na ciljane korisnike/skupine.

Poboljšanjem postojeće odredbe trebalo bi se pozitivno utjecati na učinkovitu primjenu Direktive 2011/16/EU o administrativnoj suradnji. Uklanjanjem postojećih nedostataka na ujednačen način osigurat će se pravna sigurnost i jasnoća.

Obvezom izvješćivanja o dohotku ostvarenom uporabom digitalnih platformi nastoje se prvenstveno obavješćivati porezna tijela o aktivnostima koje se obavljaju u više jurisdikcija. Zahvaljujući izvješćivanju i razmjeni informacija s mjerodavnim jurisdikcijama nadležna tijela moći će procijeniti porezni dug na temelju točnih i potpunih informacija. Nadalje, određivanjem obveze izvješćivanja digitalnim platformama osigurat će se prijavljivanje dohotka prodavatelja i na taj će se način stvoriti jednaki uvjeti među prodavateljima, neovisno o tome djeluju li na digitalnim platformama. Nadalje, na sve upravitelje platformi primjenjivat će se jednaki uvjeti.

1.4.4. Pokazatelji rezultata i učinka

Navesti pokazatelje koji omogućuju praćenje provedbe prijedloga/inicijative.

Na prijedlog se primjenjuju zahtjevi Direktive 2011/16/EU o administrativnoj suradnji (koju izmjenjuje) u pogledu sljedećeg: i. države članice jednom godišnje dostavljaju statističke podatke o razmjeni informacija te ii. Komisija podnosi izvješće na temelju tih statističkih podataka, koje se odnosi i na djelotvornost automatske razmjene informacija.

1.5. Osnova prijedloga/inicijative

1.5.1. Zahtjevi koje je potrebno kratkoročno ili dugoročno ispuniti

Direktiva 2011/16/EU o administrativnoj suradnji izmijenit će se kako bi se poboljšalo funkcioniranje postojećih odredbi neposredno nakon stupanja na snagu te kako bi se uvele obveze upravitelja digitalnih platformi da prikupljaju informacije o dohotku koji su porezni obveznici ostvarili uporabom digitalnih platformi i da izvješćuju o tome.

1.5.2. Dodana vrijednost sudjelovanja EU-a

Mjerom na razini EU-a osigurat će se dodana vrijednost u usporedbi s pojedinačnim inicijativama država članica na tom području. Prvo će se osigurati dosljedna primjena pravila diljem EU-a. Drugo, na sve platforme unutar područja primjene primjenjivat će se isti zahtjevi za izvješćivanje. Treće, izvješćivanje će biti popraćeno razmjenom informacija i na taj će način porezne uprave moći dobiti sveobuhvatan skup informacija o dohotku ostvarenom uporabom digitalne platforme. Stoga se koordiniranim djelovanjem na razini EU-a može bolje osigurati učinkovitost i potpunost sustava razmjene informacija i administrativne suradnje nego pojedinačnim inicijativama država članica.

1.5.3. Pouke iz prijašnjih sličnih iskustava

Kad je riječ o upraviteljima digitalnih platformi, 12 država članica ima zakonodavstvo i/ili administrativne smjernice u skladu s kojima bi upravitelji platformi morali poreznim upravama dostavljati informacije o prodavateljima koji su aktivni na njihovoj platformi. Još četiri države članice planiraju uvesti takvo zakonodavstvo ili administrativne smjernice. Nadalje, većina država članica provela

je provjere usklađenosti transakcija provedenih uz posredovanje takvih platformi, kao što su revizije, dopisi ili informativne kampanje.

1.5.4. Usklađenost i moguća sinergija s ostalim odgovarajućim instrumentima

Budući da se prijedlogom izmjenjuje Direktiva 2011/16/EU o administrativnoj suradnji, postupci, mehanizmi i informatički alati koji su već uspostavljeni ili su u postupku izrade u kontekstu te Direktive bit će dostupni za uporabu za potrebe ovog prijedloga.

1.6. Trajanje i financijski utjecaj

Prijedlog/inicijativa **ograničenog trajanja**

- Prijedlog/inicijativa na snazi od [DD/MM]GGGG do [DD/MM]GGGG
- Financijski učinak od GGGG do GGGG

Prijedlog/inicijativa **neograničenog trajanja**

- provedba s početnim razdobljem od GGGG do GGGG,
- nakon čega će uslijediti redovna provedba.

1.7. Predviđeni načini upravljanja²⁹

Izravno upravljanje koje provodi Komisija

- putem svojih službi, uključujući osoblje u delegacijama Unije;
- putem izvršnih agencija

Podijeljeno upravljanje s državama članicama

Neizravno upravljanje povjeravanjem zadaća izvršenja proračuna

- trećim zemljama ili tijelima koja su one odredile;
- međunarodnim organizacijama i njihovim agencijama (navesti);
- EIB-u i Europskom investicijskom fondu;
- tijelima na koja se upućuje u člancima 208. i 209. Financijske uredbe;
- tijelima javnog prava;
- tijelima uređenima privatnim pravom koja pružaju javne usluge u mjeri u kojoj daju odgovarajuća financijska jamstva;
- tijelima uređenima privatnim pravom države članice kojima je povjerena provedba javno-privatnog partnerstva i koja daju odgovarajuća financijska jamstva;
- osobama kojima je povjerena provedba posebnih aktivnosti u ZVSP-u u skladu s glavom V. UEU-a i koje su navedene u odgovarajućem temeljnom aktu.
- *Ako je označeno više načina upravljanja, pojedinosti navesti u odjeljku „Napomene”.*

Napomene

Ovaj prijedlog temelji se na postojećem okviru i sustavima automatske razmjene informacija koji je razvijen u skladu s člankom 21. Direktive 2011/16/EU u kontekstu prethodne izmjene. Komisija zajedno s državama članicama razvija standardizirane obrasce i oblike razmjene informacija kroz provedbene mjere. Kad je riječ o mreži CCN kojom se dopušta razmjena informacija među državama članicama, Komisija je odgovorna za razvoj takve mreže, a države članice obvezne su izraditi odgovarajuću nacionalnu infrastrukturu koja će omogućiti razmjenu informacija putem mreže CCN.

²⁹

Informacije o načinima upravljanja i upućivanja na Financijsku uredbu dostupni su na internetskoj stranici BudgWeb: http://www.cc.cec/budg/man/budgmanag/budgmanag_en.html

2. MJERE UPRAVLJANJA

2.1. Pravila nadzora i izvješćivanja

Navesti učestalost i uvjete.

Države članice obvezuju se:

- dostavljati Komisiji godišnju ocjenu učinkovitosti automatske razmjene informacija iz Direktive kako je navedeno u člancima 8., 8.a i 8.aa, 8ab i predloženom članku 8.ac, kao i postignute praktične rezultate,
- dostavljati popis statističkih podataka koje utvrđuje Komisija u skladu s postupkom iz članka 26. stavka 2. (provedbene mjere) za procjenu ove Direktive.

U članku 27. Komisija se obvezala podnositi izvješće o primjeni Direktive svakih pet godina počevši od 1. siječnja 2013. Rezultati ovog prijedloga (kojim se izmjenjuje DAC) bit će uključeni u izvješće Europskom parlamentu i Vijeću, a koje će biti objavljeno do 1. siječnja 2028.

2.2. Sustav upravljanja i kontrole

2.2.1. Utvrđeni rizici

Utvrđeni su sljedeći potencijalni rizici:

- države članice obvezuju se dostavljati Komisiji statističke podatke, na kojima će se zatim temeljiti evaluacija Direktive. Komisija se obvezuje podnositi izvješće na temelju tih podataka svakih pet godina. Posebno u pogledu automatske razmjene informacija, države članice obvezuju se dostavljati Komisiji godišnju ocjenu o djelotvornosti takve razmjene. S tim povezan potencijalni rizik jest da podaci koje zaprima Komisija nisu očekivane kvalitete.

2.2.2. Informacije o uspostavljenom sustavu unutarnje kontrole

Programom Fiscalis podržat će se sustav unutarnje kontrole u skladu s Uredbom (EU) br. 1286/2013 od 11. prosinca 2013.³⁰ osiguravanjem financijskih sredstava za sljedeće:

- zajedničke aktivnosti (tj. u obliku projektnih grupa),
- razvoj tehničkih specifikacija, uključujući shemu XML.

Glavni elementi strategije kontrole jesu sljedeći:

Ugovori o nabavi

Postupci kontrole nabave utvrđeni u Financijskoj uredbi: svi ugovori o javnoj nabavi dodjeljuju se nakon što službe Komisije provedu uobičajeni postupak provjere plaćanja, uzimajući u obzir ugovorne obveze te dobro financijsko i opće upravljanje. U svim ugovorima koji se sklapaju između Komisije i korisnika predviđene su mjere za suzbijanje prijevara (kontrole, izvješća itd.). Izrađuje se detaljna natječajna dokumentacija koja čini temelj svakog ugovora. U postupku prihvaćanja strogo se slijedi metodologija TAXUD TEMPO: proizvodi i usluge se pregledavaju, prema

³⁰ Uredba (EU) br. 1286/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. prosinca 2013. o donošenju akcijskog programa za poboljšanje rada poreznih sustava u Europskoj uniji za razdoblje 2014. – 2020. (Fiscalis 2020) i ukidanju Odluke br. 1482/2007/EZ, SL L 347, str. 25.–32., 20.12.2013.

potrebi izmjenjuju i zatim izričito prihvaćaju (ili odbijaju). Nijedan račun ne može biti plaćen bez „potvrde o prihvaćanju”.

Tehnička provjera u postupku nabave

GU TAXUD kontrolira isporučene proizvode ili usluge i nadzire izvođenje radova i pružanje usluga. Redovito provodi i kontrolu kvalitete i sigurnosti svojih izvođača. Kontrolama kvalitete provjerava se jesu li stvarni procesi izvođača u skladu s pravilima i postupcima definiranim u njihovim planovima kvalitete. Kontrole sigurnosti usmjerene su na posebne procese, postupke i ustroj.

Pored prethodno navedene kontrole, GU TAXUD obavlja tradicionalne financijske kontrole:

Ex ante provjera obveza

Sve obveze u Glavnoj upravi TAXUD provjerava voditelj odjela ljudskih resursa i financija. To znači da je 100 % iznosa preuzetih obveza obuhvaćeno *ex ante* provjerom. Tim postupkom osigurava se visoka razina sigurnosti u pogledu zakonitosti i pravilnosti transakcija.

Ex ante provjera plaćanja

Sva se plaćanja provjeravaju *ex ante*. Nadalje, svakog se tjedna nasumično odabire barem jedno plaćanje (iz svih kategorija rashoda) radi dodatne *ex ante* provjere koju provodi voditelj odjela za financije i korespondent za poslove upravljanja ljudskim resursima. Nije utvrđen cilj u pogledu opsega provjere jer je svrha „nasumice” provjeriti plaćanja kako bi se utvrdilo jesu li sva plaćanja pripremljena u skladu sa zahtjevima. Preostala se plaćanja obrađuju svaki dan u skladu s važećim pravilima.

Izjave svih dužnosnika za ovjeravanje na osnovi daljnjeg delegiranja (AOSD)

Svi AOSD-ovi potpisuju izjave kojima se potvrđuje godišnje izvješće o radu za predmetnu godinu. Tim su izjavama obuhvaćene aktivnosti u okviru programa. AOSD-ovi izjavljaju da su aktivnosti povezane s izvršenjem proračuna provedene u skladu s načelima dobrog financijskog upravljanja, da su uspostavljeni sustavi upravljanja i kontrole pružili zadovoljavajuće jamstvo u pogledu zakonitosti i pravilnosti transakcija te da su pravilno utvrđeni i prijavljeni rizici povezani s tim aktivnostima te provedene mjere za njihovo ublažavanje.

2.2.3. Procjena troškova i koristi kontrola i ocjena očekivane razine rizika od pogreške

Uspostavljenim sustavima kontrole Glavnoj upravi TAXUD osigurava se dovoljno jamstvo u pogledu kvalitete i pravilnosti rashoda i smanjuje se rizik od neusklađenosti. Prethodno navedenim mjerama strategije kontrole smanjuju se potencijalni rizici ispod ciljane razine od 2 % i obuhvaćaju svi korisnici. Sve dodatne mjere za daljnje smanjenje rizika dovele bi do nerazmjerno visokih troškova te stoga nisu predviđene. Ukupni troškovi povezani s provedbom navedene strategije kontrole – za sve rashode u programu Fiscalis 2020 – ograničeni su na 1,6 % ukupnih izvršenih plaćanja. Očekuje se da će ostati na istoj razini za ovu inicijativu. Strategijom kontrole programa rizik od neusklađenosti svodi se gotovo na nulu te ostaje razmjernan uključenim rizicima.

2.3. Mjere za sprečavanje prijevara i nepravilnosti

Navesti postojeće ili predviđene mjere za sprečavanje i zaštitu.

Europski ured za borbu protiv prijevvara (OLAF) može provoditi istrage, uključujući provjere i inspekcije na terenu, u skladu s odredbama i postupcima utvrđenima u Uredbi (EZ) br. 1073/1999 Europskog parlamenta i Vijeća³¹ i Uredbi Vijeća (Euratom, EZ) br. 2185/96³², kako bi utvrdio je li došlo do prijevare, korupcije ili bilo koje druge nezakonite aktivnosti koja utječe na financijske interese Unije u vezi sa sporazumom o bespovratnim sredstvima, odlukom o bespovratnim sredstvima ili ugovorom financiranim na temelju ove Uredbe.

3. PROCIJENJENI FINANCIJSKI UČINAK PRIJEDLOGA/INICIJATIVE

3.1. Naslovi višegodišnjeg financijskog okvira i proračunske linije rashoda na koje prijedlog/inicijativa ima učinak

Postojeće proračunske linije

Prema redosljedu naslova višegodišnjeg financijskog okvira i proračunskih linija.

Naslov višegodišnjeg financijskog okvira	Proračunska linija	Vrsta rashoda	Doprinos			
	od 14.3.2001.	Dif./Nedif. ³³	iz zemalja EFTA-e ³⁴	iz zemalja kandidatkinja ³⁵	iz trećih zemalja	u smislu članka 21. stavka 2. točke (b) Financijske uredbe
1A – Konkurentnost za rast i zapošljavanje	Poboljšanje ispravnog funkcioniranja poreznog sustava	Dif.	NE	NE	NE	NE

Zatražene nove proračunske linije

Prema redosljedu naslova višegodišnjeg financijskog okvira i proračunskih linija.

Naslov višegodišnjeg financijskog okvira	Proračunska linija	Vrsta rashoda	Doprinos			
	Broj [...] [Naslov.....]	Dif./Nedif.	iz zemalja EFTA-e	iz zemalja kandidatkinja	iz trećih zemalja	u smislu članka 21. stavka 2. točke (b) Financijske uredbe
	[...][XX.YY.YY.YY]		DA/NE	DA/NE	DA/NE	DA/NE

³¹ Uredba (EZ) br. 1073/1999 Europskog parlamenta i Vijeća od 25. svibnja 1999. o istragama koje provodi Europski ured za borbu protiv prijevvara (OLAF), SL L 136, str. 1., 31.5.1999.

³² Uredba Vijeća (Euratom, EZ) br. 2185/96 od 11. studenoga 1996. o provjerama i inspekcijama na terenu koje provodi Komisija s ciljem zaštite financijskih interesa Europskih zajednica od prijevara i ostalih nepravilnosti, SL L 292, str. 2., 15.11.1996.

³³ Dif. = diferencirana odobrena sredstva; nedif. = nediferencirana odobrena sredstva

³⁴ EFTA: Europsko udruženje slobodne trgovine.

³⁵ Zemlje kandidatkinje i, ako je primjenjivo, potencijalne zemlje kandidatkinje sa zapadnog Balkana.

3.2. Procijenjeni učinak na rashode

3.2.1. Sažetak procijenjenog učinka na rashode

u milijunima EUR (do tri decimalna mjesta)

Naslov višegodišnjeg financijskog okvira	1A	Konkurentnost za rast i zapošljavanje
---	----	---------------------------------------

GU: TAXUD			Godina N ³⁶	Godina N + 1	Godina N + 2	Godina N + 3	Godina N + 4	Godina N + 5		UKUPNO
• Odobrena sredstva za poslovanje										
Broj proračunske linije 14.03.01	Obveze	(1)	0,4	0,4	0,1	0,1	0,1			1,1
	Plaćanja	(2)	0,0	0,4	0,4	0,1	0,1	0,1		1,1
Broj proračunske linije	Obveze	(1a)								
	Plaćanja	(2a)								
Odobrena administrativna sredstva koja se financiraju iz omotnice za posebne programe ³⁷										
Broj proračunske linije		(3)								
UKUPNA odobrena sredstva za GU TAXUD	Obveze	= 1 + 1 a + 3	0,4	0,4	0,1	0,1	0,1			1,1
	Plaćanja	= 2 + 2 a + 3	0,0	0,4	0,4	0,1	0,1	0,1		1,1

³⁶ Godina N godina je početka provedbe prijedloga/inicijative.

³⁷ Tehnička i/ili administrativna pomoć i rashodi za potporu provedbi programa i/ili djelovanja EU-a (prijašnje linije „BA”), neizravnih istraživanja i izravnih istraživanja.

•UKUPNA odobrena sredstva za poslovanje	Obveze	(4)	0,4	0,4	0,1	0,1	0,1			1,1
	Plaćanja	(5)	0,0	0,4	0,4	0,1	0,1	0,1		1,1
• UKUPNA odobrena administrativna sredstva koja se financiraju iz omotnice za posebne programe		(6)								
UKUPNA odobrena sredstva iz NASLOVA 1A višegodišnjeg financijskog okvira	Obveze	= 4 + 6	0,4	0,4	0,1	0,1	0,1			1,1
	Plaćanja	= 5 + 6	0,0	0,4	0,4	0,1	0,1	0,1		1,1

Ako prijedlog/inicijativa utječe na više naslova:

•UKUPNA odobrena sredstva za poslovanje	Obveze	(4)	0,4	0,4	0,1	0,1	0,1			1,1
	Plaćanja	(5)	0,000	0,4	0,4	0,1	0,1	0,1		1,1
• UKUPNA odobrena administrativna sredstva koja se financiraju iz omotnice za posebne programe		(6)								
UKUPNA odobrena sredstva iz NASLOVA od 1 do 4 višegodišnjeg financijskog okvira (referentni iznos)	Obveze	= 4 + 6	0,4	0,4	0,1	0,1	0,1			1,1
	Plaćanja	= 5 + 6	0,0	0,4	0,4	0,1	0,1	0,1		1,1

Naslov višegodišnjeg financijskog okvira	5	„Ukupni administrativni rashodi”
---	----------	----------------------------------

u milijunima EUR (do tri decimalna mjesta)

		Godina N	Godina N + 1	Godina N + 2	Godina N + 3	Godina N + 4	UKUPNO
GU: TAXUD							
• Ljudski resursi		0,069	0,069	0,028	0,014	0,014	0,194
• Ostali administrativni rashodi		0,004	0,004	0,002	0,001	0,001	0,012
UKUPNO GU TAXUD	Odobrena sredstva	0,073	0,073	0,030	0,015	0,015	0,206

UKUPNA odobrena sredstva iz NASLOVA 5 višegodišnjeg financijskog okvira	(Ukupne obveze = ukupna plaćanja)	0,073	0,073	0,030	0,015	0,015	0,206
--	-----------------------------------	-------	-------	-------	-------	-------	--------------

u milijunima EUR (do tri decimalna mjesta)

		Godina N ³⁸	Godina N + 1	Godina N + 2	Godina N + 3	Godina N + 4	Godina N + 5	UKUPNO
UKUPNA odobrena sredstva iz NASLOVA od 1 do 5 višegodišnjeg financijskog okvira	Obveze	0,473	0,473	0,130	0,115	0,115		1,306
	Plaćanja	0,073	0,473	0,430	0,115	0,115	0,100	1,306

³⁸

Godina N godina je početka provedbe prijedloga/inicijative.

3.2.2. Procijenjeni učinak na odobrena sredstva za poslovanje

Za prijedlog/inicijativu nisu potrebna odobrena sredstva za poslovanje

Za prijedlog/inicijativu potrebna su sljedeća odobrena sredstva za poslovanje:

Odobrena sredstva za preuzete obveze u milijunima EUR (do tri decimalna mjesta)

Navesti ciljeve i rezultate ⇓			Godina N		Godina N + 1		Godina N + 2		Godina N + 3		Godina N + 4		UKUPNO		
	REZULTATI														
	Vrsta ³⁹	Prosječni trošak	Br.	Trošak	Br.	Trošak	Br.	Trošak	Br.	Trošak	Br.	Trošak	Ukupan broj	Ukupni trošak	
POSEBNI CILJ br. 1 ⁴⁰ ...															
Specifikacije			0,400		0,100									0,500	
Razvoj					0,280									0,280	
Održavanje							0,050		0,050		0,050			0,150	
Potpora					0,010		0,030		0,030		0,030			0,100	
Izobrazba															
ITSM (infrastruktura, hosting, dozvole itd.)					0,010		0,020		0,020		0,020			0,070	
Međuzbroj za posebni cilj br. 1			0,400		0,400		0,100		0,100		0,100			1,100	
POSEBNI CILJ br. 2 ...															
– Rezultat															

³⁹ Rezultati se odnose na proizvode i usluge koji se isporučuju (npr.: broj financiranih studentskih razmjena, broj kilometara izgrađenih prometnica itd.).

⁴⁰ Na način opisan u odjeljku 1.4.2. „Posebni ciljevi...”

Međuzbroj za posebni cilj br. 2												
UKUPNI TROŠAK		0,400		0,400		0,100		0,100		0,100		1,100

3.2.3. Procijenjeni učinak na administrativna odobrena sredstva

3.2.3.1. Sažetak

- Za prijedlog/inicijativu nisu potrebna odobrena administrativna sredstva
 Za prijedlog/inicijativu potrebna su sljedeća administrativna odobrena sredstva:

u milijunima EUR (do tri decimalna mjesta)

	Godina N ⁴¹	Godina N + 1	Godina N + 2	Godina N + 3	Godina N + 4	UKUPNO
--	---------------------------	-----------------	-----------------	-----------------	-----------------	--------

NASLOV 5 višegodišnjeg financijskog okvira						
Ljudski resursi	0,069	0,069	0,028	0,014	0,014	0,194
Ostali administrativni rashodi	0,004	0,004	0,002	0,001	0,001	0,012
Meduzbroj NASLOV 5 višegodišnjeg financijskog okvira	0,073	0,073	0,030	0,015	0,015	0,206

Izvan NASLOVA 5⁴² višegodišnjeg financijskog okvira						
Ljudski resursi						
Ostali administrativni rashodi						
Meduzbroj izvan NASLOVA 5 višegodišnjeg financijskog okvira						

UKUPNO	0,073	0,073	0,030	0,015	0,015	0,206
---------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------

Potrebna odobrena sredstva za ljudske resurse i ostali administrativni rashodi pokrit će se odobrenim sredstvima glavne uprave koja su već dodijeljena za upravljanje djelovanjem i/ili su preraspoređena unutar glavne uprave te, prema potrebi, bilo kojim dodatnim sredstvima koja se mogu dodijeliti nadležnoj glavnoj upravi u okviru godišnjeg postupka dodjele sredstava uzimajući u obzir proračunska ograničenja.

⁴¹ Godina N godina je početka provedbe prijedloga/inicijative.

⁴² Tehnička i/ili administrativna pomoć i rashodi za potporu provedbi programa i/ili djelovanja EU-a (prijašnje linije „BA”), neizravnih istraživanja i izravnih istraživanja.

3.2.3.2. Procijenjene potrebe u pogledu ljudskih resursa

Za prijedlog/inicijativu nisu potrebni ljudski resursi.

Za prijedlog/inicijativu potrebni su sljedeći ljudski resursi:

Procjenu navesti u ekvivalentima punog radnog vremena

	Godina N	Godina N + 1	Godina N + 2	Godina N + 3	Godina N + 4
• Plan radnih mjesta (dužnosnici i privremeno osoblje)					
XX 01 01 01 (Sjedište i predstavništva Komisije)	0,5	0,5	0,2	0,1	0,1
XX 01 01 02 (Delegacije)					
XX 01 05 01 (Neizravno istraživanje)					
10 01 05 01 (Izravno istraživanje)					
• Vanjsko osoblje (u ekvivalentu punog radnog vremena: EPRV)⁴³					
XX 01 02 01 (UO, UNS, UsO iz „globalne omotnice”)					
XX 01 02 02 (UO, LO, UNS, UsO i MSD u delegacijama)					
XX 01 04 yy⁴⁴	– u sjedištima				
	– u delegacijama				
XX 01 05 02 (UO, UNS, UsO – neizravno istraživanje)					
10 01 05 02 (UO, UNS, UsO – izravno istraživanje)					
Ostale proračunske linije (navesti)					
UKUPNO	0,5	0,5	0,2	0,1	0,1

XX je predmetno područje politike ili proračunski naslov.

Potrebe za ljudskim resursima pokrit će se osobljem kojemu je već povjereno upravljanje djelovanjem i/ili koje je preraspoređeno unutar glavne uprave te, prema potrebi, bilo kojim dodatnim sredstvima koja se mogu dodijeliti nadležnoj glavnoj upravi u okviru godišnjeg postupka dodjele sredstava uzimajući u obzir proračunska ograničenja.

Opis zadaća koje treba obaviti:

Dužnosnici i privremeno osoblje	Priprema sastanaka i korespondencije s državama članicama; rad na obrascima, informatičkim formatima i središnjem direktoriju; angažiranje vanjskih izvođača za rad na informatičkom sustavu.
Vanjsko osoblje	Nije primjenjivo

⁴³ UO = ugovorno osoblje; LO = lokalno osoblje; UNS = upućeni nacionalni stručnjaci; UsO = ustupljeno osoblje; MSD = mladi stručnjaci u delegacijama.

⁴⁴ U okviru gornje granice za vanjsko osoblje iz odobrenih sredstava za poslovanje (prijašnje linije „BA”).

3.2.4. *Usklađenost s aktualnim višegodišnjim financijskim okvirom*

- Prijedlog/inicijativa u skladu je s aktualnim višegodišnjim financijskim okvirom.
- Prijedlog/inicijativa povlači za sobom reprogramiranje relevantnog naslova višegodišnjeg financijskog okvira.

Objasniti o kakvom je reprogramiranju riječ te navesti odgovarajuće proračunske linije i iznose.

[...]

- Za prijedlog/inicijativu potrebna je primjena instrumenta za financijsku fleksibilnost ili revizija višegodišnjeg financijskog okvira.

Objasniti što je potrebno i navesti predmetne naslove i proračunske linije te odgovarajuće iznose.

[...]

3.2.5. *Doprinos trećih strana*

Prijedlogom/inicijativom ne predviđa se sudjelovanje trećih strana u financiranju.

~~Prijedlogom/inicijativom predviđa se sufinanciranje prema sljedećoj procjeni:~~

Odobrena sredstva u milijunima EUR (do tri decimalna mjesta)

	Godina N	Godina N + 1	Godina N + 2	Godina N + 3	Unijeti onoliko godina koliko je potrebno za prikaz trajanja utjecaja (vidjeti točku 1.6.)			Ukupno
Navesti tijelo koje sudjeluje u financiranju								
UKUPNA sredstva sufinanciranja								

3.3. Procijenjeni učinak na prihode

Prijedlog/inicijativa nema financijski učinak na prihode.

Prijedlog/inicijativa ima sljedeći financijski utjecaj:

na vlastita sredstva

na razne prihode

u milijunima EUR (do tri decimalna mjesta)

Proračunska linija u okviru prihoda:	Odobrena sredstva dostupna za tekuću proračunsku godinu	Utjecaj prijedloga/inicijative ⁴⁵					Unijeti onoliko godina koliko je potrebno za prikaz trajanja utjecaja (vidjeti točku 1.6.)		
		Godina N	Godina N + 1	Godina N + 2	Godina N + 3				
Članak									

Za razne namjenske prihode navesti odgovarajuće proračunske linije rashoda.

[...]

Navesti način izračuna utjecaja na prihode.

[...]

⁴⁵

Kad je riječ o tradicionalnim vlastitim sredstvima (carine, pristojbe na šećer), navedeni iznosi moraju biti neto iznosi, tj. bruto iznosi umanjeni za 25 % na ime troškova naplate.

Bruxelles, 15.7.2020.
COM(2020) 314 final

ANNEX

PRILOG

Prijedlogu direktive Vijeća

o izmjeni Direktive 2011/16/EU o administrativnoj suradnji u području oporezivanja

{SEC(2020) 271 final} - {SWD(2020) 129 final} - {SWD(2020) 130 final} -
{SWD(2020) 131 final}

PRILOG

„PRILOG V. PRAVILA IZVJEŠĆIVANJA ZA upravitelje platformi

Ovim se Prilogom utvrđuju pravila izvješćivanja i dubinske analize koja moraju primjenjivati upravitelji platformi koji izvješćuju kako bi se državama članicama omogućilo da automatskom razmjenom priopćavaju informacije iz članka 8.ac ove Direktive.

U ovom Prilogu opisuju se i pravila i administrativni postupci koje države članice moraju uvesti kako bi se osigurala djelotvorna provedba i usklađenost s postupcima izvješćivanja i dubinske analize navedenima u nastavku.

ODJELJAK I.

UTVRĐENI POJMOVI

Sljedeći pojmovi imaju značenja utvrđena u nastavku:

A Upravitelji platformi koji izvješćuju

1. „Platforma” znači bilo kakav softver, uključujući internetsku stranicu ili njezin dio, i aplikacije, uključujući mobilne aplikacije, kojima korisnici mogu pristupiti i kojima se prodavateljima omogućuje da se povežu s drugim korisnicima za potrebe, izravnog ili neizravnog, obavljanja predmetne djelatnosti za takve korisnike. Ona uključuje i rješenja za ubiranje i plaćanje naknade za predmetnu djelatnost.
Pojam „platforma” ne uključuje softver s pomoću kojeg se bez daljnje intervencije u obavljanje predmetne djelatnosti isključivo omogućuje bilo što od navedenog:
 - (a) obrada plaćanja u vezi s predmetnom djelatnošću;
 - (b) da korisnici navedu ili oglašavaju predmetnu aktivnost;
 - (c) preusmjerenje ili premještanje korisnika na platformu.
2. „Upravitelj platforme” znači pravna osoba koja sklapa ugovore s prodavateljima kako bi im dala na raspolaganje cijelu platformu ili njezin dio.
3. „Upravitelj platforme koji izvješćuje” znači upravitelj platforme koji se nalazi u jednoj od navedenih situacija:
 - (a) porezni je rezident države članice ili, ako upravitelj platforme nema poreznu rezidentnost u državi članici, ispunjava bilo koji od sljedećih uvjeta:
 - i. osnovan je u skladu sa zakonima države članice;
 - ii. mjesto njegove uprave (uključujući mjesto stvarne uprave) nalazi se u državi članici;
 - iii. ima stalni poslovni nastan u državi članici;
 - (b) nije porezni rezident, nije osnovan ili nema upravu u državi članici, a nema ni stalni poslovni nastan u državi članici, ali olakšava obavljanje predmetne

djelatnosti prodavateljima o kojima se izvješćuje ili iznajmljivanje nepokretne imovine u državi članici.

4. „Predmetna djelatnost” znači bilo koja djelatnost koja se obavlja uz naknadu i koja uključuje bilo što od navedenog:
 - (a) iznajmljivanje nepokretne imovine;
 - (b) osobne usluge;
 - (c) prodaju robe;
 - (d) iznajmljivanje bilo kakve vrste prijevoza;
 - (e) ulaganje i posuđivanje u kontekstu skupnog financiranja, kako je definirano u pravnom okviru Unije za financijska tržišta.

Pojam „predmetna djelatnost” ne uključuje djelatnost koju prodavatelj obavlja djelujući kao zaposlenik upravitelja platforme koji izvješćuje ili povezane pravne osobe upravitelja platforme.

5. „Naknada” znači naknada u bilo kakvom obliku, neto od bilo kakvih pristojbi, provizija ili poreza koje ubire ili naplaćuje upravitelj platforme koji izvješćuje, a koja se plaća ili doznajuje prodavatelju u vezi s predmetnom djelatnošću, s čijim iznosom je upravitelj platforme upoznat ili bi za njega razumno trebao znati.
6. „Osobna usluga” znači usluga koja uključuje posao koji se obavlja u određenom vremenu ili s određenom zadaćom, a koju pružaju jedna ili više osoba koje djeluju neovisno ili u ime neke pravne osobe, te koja se obavlja na zahtjev korisnika, na internetu ili fizički, nakon što je ugovorena s pomoću platforme.

B Prodavatelji o kojima se izvješćuje

1. „Prodavatelj” znači korisnik platforme, koji može biti fizička ili pravna osoba, koji je u bilo kojem trenutku tijekom izvještajnog razdoblja registriran na platformi i obavlja predmetnu djelatnost.
2. „Aktivni prodavatelj” znači bilo koji prodavatelj koji tijekom izvještajnog razdoblja obavlja predmetnu djelatnost ili kojem se tijekom izvještajnog razdoblja plaća ili doznajuje naknada u vezi s predmetnom djelatnošću.
3. „Prodavatelj o kojem se izvješćuje” znači bilo koji aktivni prodavatelj, osim isključenog prodavatelja, koji je rezident države članice ili koji je iznajmio nepokretnu imovinu u državi članici.

Prodavatelj o kojem se izvješćuje smatra se rezidentom države članice u smislu prvog podstavka ako ispunjava bilo koji od sljedećih uvjeta tijekom izvještajnog razdoblja:

- (a) ima primarnu adresu u državi članici;
 - (b) država članica izdala mu je PIB ili PDV broj;
 - (c) prodavatelj koji je pravna osoba imao je stalni poslovni nastan u državi članici.
4. „Isključeni prodavatelj” znači bilo koji prodavatelj koji je državno tijelo.

C Ostale definicije

1. „Pravna osoba” znači pravni subjekt ili pravni aranžman, kao što je trgovačko društvo, partnerstvo, trust ili zaklada.
2. „Državno tijelo” znači vlada države članice ili druge jurisdikcije, svaka politička organizacijska jedinica države članice ili druge jurisdikcije (koja, uključuje državu, pokrajinu, okrug ili općinu), ili agencija ili tijelo u potpunom vlasništvu države članice ili druge jurisdikcije ili u vlasništvu jednoga ili više od prethodno navedenih (svaka, „državno tijelo”).
3. „PIB” znači porezni identifikacijski broj ili njegov funkcionalni ekvivalent ako nema poreznog identifikacijskog broja.
4. „PDV broj” znači jedinstveni broj koji označava poreznog obveznika ili pravnu osobu izuzetu od plaćanja poreza koji su registrirani za potrebe poreza na dodanu vrijednost.
5. „Primarna adresa” znači adresa koja je prebivalište prodavatelja koji je fizička osoba te adresa na kojoj se nalazi registrirano sjedište prodavatelja koji je pravna osoba.
6. „Izvještajno razdoblje” znači kalendarska godina u pogledu koje se obavlja izvješćivanje u skladu s odjeljkom III.
7. „Oglašena nekretnina” znači sve jedinice nepokretne imovine koje se nalaze na istoj adresi i koje isti prodavatelj iznajmljuje na platformi.
8. „Identifikacijska oznaka financijskog računa” znači jedinstveni identifikacijski broj bankovnog računa ili sličnog računa za usluge plaćanja na koji se uplaćuje ili doznačuje naknada, ili referentni broj dostupan upravitelju platforme.

ODJELJAK II.

POSTUPCI DUBINSKE ANALIZE

Sljedeći postupci primjenjuju se za potrebe identifikacije prodavatelja o kojem se izvješćuje.

A Prodavatelji koji ne podliježu reviziji

Za potrebe utvrđivanja ispunjava li prodavatelj koji je pravna osoba uvjete da se može smatrati isključenim prodavateljem kako je opisano u stavku B podstavku 4., upravitelj platforme koji izvješćuje može se oslanjati na javno dostupne informacije ili potvrdu od prodavatelja koji je pravna osoba.

B Prikupljanje informacija o prodavatelju

1. Upravitelj platforme koji izvješćuje prikuplja sljedeće informacije o svakom prodavatelju koji je fizička osoba:
 - (a) ime i prezime;
 - (b) primarnu adresu;
 - (c) PIB izdan prodavatelju, uključujući svaku državu članicu izdavateljicu;
 - (d) PDV broj prodavatelja, ako ga ima;
 - (e) datum rođenja.

2. Upravitelj platforme koji izvješćuje prikuplja sljedeće informacije o svakom prodavatelju koji je pravna osoba i nije isključeni prodavatelj:
 - (a) pravni naziv;
 - (b) primarnu adresu;
 - (c) PIB izdan prodavatelju, uključujući svaku državu članicu izdavateljicu;
 - (d) PDV broj prodavatelja, ako ga ima;
 - (e) matični broj poduzeća;
 - (f) postojanje stalnog poslovnog nastana u Uniji, ako je dostupan, navodeći svaku državu članicu u kojoj se nalazi takav stalni poslovni nastan.
3. Neovisno o stavku B podstavcima 1. i 2., upravitelj platforme koji izvješćuje nije obvezan prikupljati informacije iz stavka B podstavka 1. točaka od (b) do (e) i stavka B podstavka 2. točaka od (b) do (f) ako se oslanja na izravnu potvrdu identiteta i rezidentnosti prodavatelja putem usluge identifikacije koju je država članica ili Unija stavila na raspolaganje radi utvrđivanja identiteta i porezne rezidentnosti prodavatelja.
4. Neovisno o stavku B podstavku 1. točki (c) i stavku B podstavku 2. točkama (c) i (e), PIB ili matični broj poduzeća, ovisno o slučaju, ne mora se prikupljati u bilo kojoj od sljedećih situacija:
 - (a) država članica rezidentnosti prodavatelja ne izdaje PIB ili matični broj prodavatelju;
 - (b) država članica rezidentnosti prodavatelja ne zahtijeva prikupljanje PIB-a izdanog takvom prodavatelju.

C Provjera informacija o prodavatelju

1. Upravitelj platforme koji izvješćuje utvrđuje jesu li informacije prikupljene u skladu sa stavkom A, stavkom B podstavkom 1., stavkom B podstavkom 2. točkama od (a) do (e) i stavkom E pouzdane, koristeći se svim informacijama i dokumentima dostupnima upravitelju platforme koji izvješćuje u njegovoj evidenciji, kao i bilo kojim elektroničkim sučeljem koje je država članica ili Unija besplatno stavila na raspolaganje za utvrđivanje valjanosti PIB-a i/ili PDV broja.
2. Neovisno o stavku C podstavku 1., za potrebe obavljanja postupaka dubinske analize u skladu sa stavkom F podstavkom 2., upravitelj platforme koji izvješćuje može utvrditi pouzdanost informacija prikupljenih u skladu sa stavkom A, stavkom B podstavkom 1., stavkom B podstavkom 2. točkama od (a) do (e) i stavkom E koristeći se svim informacijama i dokumentima dostupnima upravitelju platforme koji izvješćuje u njegovoj evidenciji koja se može pretraživati elektroničkim putem.
3. U primjeni stavka F podstavka 3. točke (b) i neovisno o stavku C podstavcima 1. i 2., u slučajevima kada upravitelj platforme koji izvješćuje ima razloga vjerovati da bi bilo koja od informacija opisanih u stavku B ili E mogla biti netočna na temelju informacija koje je nadležno tijelo države članice dostavilo u zahtjevu koji se odnosi na određenog prodavatelja, on od prodavatelja zahtijeva da ispravi informacije za koje je utvrđeno da su netočne i da dostavi popratne dokumente, podatke ili informacije, koji su pouzdani i neovisni, kao što su:
 - (a) valjana službeno izdana identifikacijska isprava;

- (b) novija potvrda o poreznoj rezidentnosti.

D Utvrđivanje države članice rezidentnosti prodavatelja za potrebe ove Direktive

1. Upravitelj platforme koji izvješćuje smatra prodavatelja rezidentom one države članice u kojoj se nalazi njegova primarna adresa. Ako se država članica izdavanja PIB-a ili PDV broja razlikuje od države članice u kojoj se nalazi primarna adresa prodavatelja, upravitelj platforme koji izvješćuje smatra prodavatelja rezidentom i te države članice. Ako je prodavatelj dostavio informacije o postojanju stalnog poslovnog nastana u skladu sa stavkom B podstavkom 2. točkom (f), upravitelj platforme koji izvješćuje smatra prodavatelja rezidentom dotične države članice kako je naveo prodavatelj.
2. Neovisno o stavku D podstavku 1., upravitelj platforme koji izvješćuje smatra prodavatelja rezidentom svake države članice prema potvrdi usluge elektroničke identifikacije koju je na raspolaganje stavila država članica ili Unija u skladu sa stavkom B podstavkom 3.

E Prikupljanje informacija o iznajmljenoj nepokretnoj imovini

Ako se prodavatelj bavi predmetnom djelatnošću koja uključuje iznajmljivanje nepokretne imovine, upravitelj platforme koji izvješćuje prikuplja adresu svake oglašene nekretnine i, ako je izdan, broj katastarske čestice.

F Rokovi i valjanost postupaka dubinske analize

1. Upravitelj platforme koji izvješćuje obavlja postupke dubinske analize utvrđene u stavcima od A do E do 31. prosinca izvještajnog razdoblja.
2. Neovisno o stavku F podstavku 1., u pogledu prodavatelja koji su već bili registrirani na platformi od 1. siječnja 2022. ili od datuma kada je pravna osoba postala upravitelj platforme koji izvješćuje, postupci dubinske analize iz stavaka od A do E moraju se dovršiti do 31. prosinca drugog izvještajnog razdoblja upravitelja platforme koji izvješćuje.
3. Neovisno o stavku F podstavku 1., upravitelj platforme koji izvješćuje može se oslanjati na postupke dubinske analize koji su provedeni u pogledu prethodnih izvještajnih razdoblja u sljedećim slučajevima:
 - (a) informacije o prodavatelju koje su potrebne u skladu sa stavkom B podstavcima 1. i 2. već su prikupljene i provjerene ili potvrđene u zadnjih 36 mjeseci i
 - (b) upravitelj platforme koji izvješćuje nema razloga vjerovati da su informacije prikupljene u skladu sa stavcima A, B i E nepouzdana ili netočne ili su postale nepouzdana ili netočne.

G Primjena postupaka dubinske analize samo na aktivne prodavatelje

Upravitelj platforme koji izvješćuje može odlučiti obavljati postupke dubinske analize u skladu sa stavcima od A do F samo u pogledu aktivnih prodavatelja.

H Postupci dubinske analize koje obavljaju treće osobe

1. Upravitelj platforme koji izvješćuje može se za izvršenje obveza dubinske analize propisane u ovom odjeljku oslanjati na pružatelja usluge koji je treća osoba, ali on i dalje ostaje odgovoran za izvršenje tih obveza.
2. Ako upravitelj platforme izvrši obveze dubinske analize za upravitelja platforme koji izvješćuje u pogledu iste platforme u skladu sa stavkom H podstavkom 1., taj upravitelj platforme obavlja postupke dubinske analize u skladu s pravilima iz ovog odjeljka.

ODJELJAK III.

ZAHTJEVI ZA IZVJEŠĆIVANJE

A Vrijeme i način izvješćivanja

1. Upravitelj platforme koji izvješćuje u smislu odjeljka I. stavka A podstavka 3. točke (a) dostavlja nadležnom tijelu države članice utvrđenom u skladu s odjeljkom I. stavkom A podstavkom 3. točkom (a) informacije utvrđene u stavku B ovog odjeljka u pogledu izvještajnog razdoblja najkasnije do 31. siječnja godine koja slijedi nakon kalendarske godine u kojoj je prodavatelj utvrđen kao prodavatelj o kojem se izvješćuje.
2. Ako upravitelj platforme koji izvješćuje u smislu odjeljka I. stavka A podstavka 3. točke (a) ispunjava sve navedene uvjete u više država članica, on za ispunjavanje obveza izvješćivanja iz ovog odjeljka bira jednu od tih država članica. Taj upravitelj platforme koji izvješćuje priopćuje nadležnom tijelu odabrane države članice informacije iz stavka B ovog odjeljka u pogledu izvještajnog razdoblja, kako je utvrđeno u skladu s odjeljkom IV. stavkom E podstavkom 1., najkasnije do 31. siječnja godine koja slijedi nakon kalendarske godine u kojoj je prodavatelju o kojem se izvješćuje uplaćena ili doznačena naknada za predmetnu djelatnost.
3. Upravitelj platforme koji izvješćuje u smislu odjeljka I. stavka A podstavka 3. točke (b) priopćuje informacije iz stavka B ovog odjeljka u pogledu izvještajnog razdoblja nadležnom tijelu države članice u kojoj je registriran, kako je utvrđeno u skladu s odjeljkom IV. stavkom F podstavkom 1., najkasnije do 31. siječnja godine koja slijedi nakon kalendarske godine u kojoj je prodavatelju o kojem se izvješćuje uplaćena ili doznačena naknada za predmetnu djelatnost.
4. Upravitelj platforme koji izvješćuje dostavlja informacije iz stavka B podstavaka 2. i 3. i prodavatelju o kojem se izvješćuje na kojeg se one odnose, najkasnije do 31. siječnja godine koja slijedi nakon kalendarske godine u kojoj je prodavatelju o kojem se izvješćuje uplaćena ili doznačena naknada za predmetnu djelatnost.
5. Informacije o plaćenju ili doznačenju naknadi u fiducijarnoj valuti dostavljaju se u valuti u kojoj je naknada plaćena ili doznačena. Ako je naknada plaćena ili doznačena u nekom drugom obliku koji nije fiducijarna valuta, ona se prijavljuje u lokalnoj valuti koja je pretvorena ili se vrednuje na način koji dosljedno utvrđuje upravitelj platforme koji izvješćuje.
6. Informacije o naknadi i drugim iznosima dostavljaju se za tromjesečje izvještajnog razdoblja u kojem je naknada plaćena ili doznačena.

B Informacije koje se dostavljaju

Svaki upravitelj platforme koji izvješćuje dostavlja sljedeće informacije:

1. ime, registrirano sjedište i PIB upravitelja platforme koji izvješćuje te poslovni naziv platforme za koju dostavlja izvješće.
2. Za svakog prodavatelja o kojem se izvješćuje koji je obavljao predmetnu djelatnost, osim iznajmljivanja nepokretne imovine:
 - (a) informacije koje se moraju prikupljati u skladu s odjeljkom II. stavkom B;
 - (b) oznaku financijskog računa, ako je dostupna upravitelju platforme koji izvješćuje i nadležno tijelo države članice čiji je rezident prodavatelj o kojem se izvješćuje nije obavijestilo nadležna tijela svih drugih država članica da ne planira u tu svrhu upotrebljavati oznaku financijskog računa;
 - (c) ime vlasnika financijskog računa na koji se uplaćuje ili doznačuje naknada, ako je različito od imena prodavatelja o kojem se izvješćuje, u mjeri u kojoj je dostupno upravitelju platforme koji izvješćuje te sve druge informacije koje su dostupne upravitelju platforme koji izvješćuje o vlasniku računa;
 - (d) svaku državu članicu čiji je rezident prodavatelj o kojem se izvješćuje za potrebe ove Direktive u skladu s odjeljkom I. stavkom B podstavkom 3.;
 - (e) ukupnu naknadu uplaćenu ili doznačenu tijekom svakog tromjesečja izvještajnog razdoblja;
 - (f) sve pristojbe, provizije ili poreze koje je platforma koja izvješćuje naplatila tijekom svakog tromjesečja izvještajnog razdoblja.
3. Za svakog prodavatelja o kojem se izvješćuje koji je pružio usluge iznajmljivanja nepokretne imovine:
 - (a) informacije koje se moraju prikupljati u skladu s odjeljkom II. stavkom B;
 - (b) oznaku financijskog računa, ako je dostupna upravitelju platforme koji izvješćuje i nadležno tijelo države članice čiji je rezident prodavatelj o kojem se izvješćuje nije obavijestilo nadležna tijela svih drugih država članica da ne planira u tu svrhu upotrebljavati oznaku financijskog računa;
 - (c) ime vlasnika financijskog računa na koji se uplaćuje ili doznačuje naknada, ako se razlikuje od imena prodavatelja o kojem se izvješćuje, u mjeri u kojoj je dostupno upravitelju platforme koji izvješćuje te sve druge informacije za financijsku identifikaciju koje su dostupne upravitelju platforme koji izvješćuje o vlasniku računa;
 - (d) svaku državu članicu čiji je rezident prodavatelj o kojem se izvješćuje za potrebe ove Direktive u skladu s odjeljkom I. stavkom B podstavkom 3.;
 - (e) adresu svake oglašene nekretnine, utvrđene na temelju postupaka iz odjeljka II. stavka E i odgovarajuće brojeve katastarskih čestica, ako su dostupni;
 - (f) ukupnu naknadu uplaćenu ili doznačenu tijekom svakog tromjesečja izvještajnog razdoblja;
 - (g) sve pristojbe, provizije ili poreze koje je upravitelj platforme koji izvješćuje naplatio tijekom svakog tromjesečja izvještajnog razdoblja;
 - (h) ako je dostupno, broj dana koliko je iznajmljena svaka oglašena nekretnina tijekom izvještajnog razdoblja i vrstu svake oglašene nekretnine.

ODJELJAK IV.

DJELOTVORNA PROVEDBA

U skladu s člankom 8.ac, države članice uspostavljaju pravila i administrativne postupke za osiguranje djelotvorne provedbe i izvršenja obveza dubinske analize i izvješćivanja, kako je utvrđeno u odjeljcima II. i III. ovog Priloga.

A Pravila za izvršenje zahtjeva prikupljanja i provjere iz odjeljka II.

1. Države članice poduzimaju nužne mjere kako bi od upravitelja platforme koji izvješćuje tražile izvršenje zahtjeva prikupljanja i provjere iz odjeljka II. u pogledu njihovih prodavatelja o kojima se izvješćuje.
2. Ako prodavatelj o kojem se izvješćuje ne dostavi tražene informacije iz odjeljka II. ni nakon što mu upravitelj platforme koji izvješćuje uputi početni zahtjev i dva podsjetnika, upravitelj zatvara prodavateljev račun i onemogućuje njegovu ponovnu registraciju na platformi u razdoblju od šest mjeseci te mu ne isplaćuje naknadu.

B Pravila kojima se od upravitelja platformi koji izvješćuju zahtijeva da vode evidenciju o poduzetim koracima i o svim informacijama na temelju kojih se provode postupci dubinske analize i zahtjevi izvješćivanja, te primjerene mjere za dobivanje tih evidencija

1. Države članice poduzimaju nužne mjere kako bi zahtijevale od upravitelja platformi koji izvješćuju da vode evidenciju o poduzetim koracima i informacijama na temelju kojih su proveli postupke dubinske analize i zahtjeve izvješćivanja utvrđene u odjeljcima II. i III. Takva evidencija dostupna je dostatno dugo vrijeme i u svakom slučaju najmanje 5 godina, a najviše 7 godina nakon isteka izvještajnog razdoblja na koje se odnosi.
2. Države članice poduzimaju nužne mjere, uključujući mogućnost upućivanja naloga za izvješćivanje upraviteljima platformi koji izvješćuju, radi osiguravanja da se nadležnom tijelu dostave sve potrebne informacije kako bi ono moglo ispuniti obvezu priopćavanja informacija u skladu s člankom 8.ac stavkom 2.

C Administrativni postupci za provjeru usklađenosti upravitelja platformi koji izvješćuju s postupcima dubinske analize i zahtjevima za izvješćivanje

Države članice utvrđuju administrativne postupke za provjeru usklađenosti upravitelja platformi koji izvješćuju s postupcima dubinske analize i zahtjevima za izvješćivanje iz odjeljaka II. i III.

D Administrativni postupci za traženje dodatnih informacija od upravitelja platforme koji izvješćuje u slučaju dostavljanja nepotpunih ili netočnih informacija

Države članice uspostavljaju postupke za traženje dodatnih informacija od upravitelja platforme koji izvješćuje u slučajevima kada su dostavljene informacije nepotpune ili netočne.

E Administrativni postupci za odabir jedne države članice u kojoj će se podnositi izvješće

Ako upravitelj platforme koji izvješćuje u smislu odjeljka I. stavka A podstavka 3. točke (a) ispunjava sve navedene uvjete u više država članica, on za ispunjavanje obveza izvješćivanja iz odjeljka III. bira jednu od tih država članica. Upravitelj platforme koji izvješćuje obavješćuje sva nadležna tijela tih država članica o svojem odabiru.

F Administrativni postupak za jedinstvenu registraciju upravitelja platforme koji izvješćuje

1. Upravitelj platforme koji izvješćuje u smislu odjeljka I. stavka A podstavka 3. točke (b) registrira se kod nadležnog tijela bilo koje države članice u skladu s člankom 8. ac stavkom 4., prije nego što počne obavljati djelatnost upravitelja platforme. Ako je taj upravitelj platforme već identificiran u svrhe PDV-a u Uniji u okviru posebnog programa predviđenog u članku 358.a i dalje Direktive Vijeća 2006/112/EZ¹ ili u okviru posebnog programa predviđenog u članku 369.a i dalje te direktive, ne registrira se niti u jednoj drugoj državi članici.
2. Upravitelj platforme koji izvješćuje dostavlja jedinoj državi članici u kojoj je registriran sljedeće informacije o sebi:
 - (a) ime;
 - (b) poštansku adresu;
 - (c) elektroničke adrese, uključujući adrese internetskih stranica;
 - (d) svaki PIB izdan upravitelju platforme koji izvješćuje;
 - (e) izjavu da platforma još nije identificirana u Uniji za potrebe PDV-a.
3. Upravitelj platforme koji izvješćuje obavješćuje državu članicu jedinstvene registracije o promjenama informacija dostavljenih u skladu sa stavkom F podstavkom 2.
4. Država članica jedinstvene registracije dodjeljuje upravitelju platforme koji izvješćuje jedinstveni identifikacijski broj i obavješćuje ga elektroničkim putem.
5. Država članica jedinstvene registracije briše upravitelja platforme koji izvješćuje iz registra u sljedećim slučajevima:
 - (a) upravitelj platforme obavješćuje državu članicu da više ne obavlja nijednu djelatnost upravitelja platforme;
 - (b) ako nije dostavljena obavijest u skladu s točkom (a), iz određenih razloga može se pretpostaviti da je upravitelj platforme prestao obavljati svoju djelatnost;
 - (c) upravitelj platforme više ne ispunjava uvjete iz odjeljka I. stavka A podstavka 3. točke (b).”.

¹ Direktiva Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost (SL L 347, 11.12.2006., str. 1.).